

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasiló Škofije Novo mesto JANUAR 2018, letnik XIII, številka 1

UVODNIK

LETO OBRAČUNOV

Za nami je zaplaško leto, še prej desetletnica škofije, vsako leto pa škofje izberejo tudi tematično pastoralnega leta. Katero že obravnavamo letos? Pravijo, da o krstu in prenosu vere v družini. Morda bo prihodnji pastoralni tečaj znal natančneje razjasniti to dilemo. Morda pa bi morali svoje moči usmeriti bolj v vprašanja *mladih, vere in razločevanja poklicanosti*, o čemer bo govorila škofovska sinoda oktobra 2018 v Rimu? Lanski duhovniški dnevi v Portorožu so pokazali nekaj elementov, ki jih pri srečanju z »milenijsko generacijo« ne kaže spregledati.

Januarja smo obhajali spomin na zares velikega Slovenca, 150. obletnico smrti častitljivega Božjega služabnika Friderika Ireneja Baraga, ki se je bode v Trebnjem upravičeno spominjali še z drugimi dogodki. Organizatorji se tokrat niso odločili za poimenovanje »Baragovo leto«. Nič zato, veličina njegovega lika nas bo spremljala in nagovarjala vse leto.

Kateremu letu bomo torej dali prednost? Mar ne bo 2018. predvsem leto obračunov? Čez en mesec se slovenski škofje odpravljajo na obisk *Ad limina apostolorum* v Rim, kjer se bodo mudili od 25. februarja do 3. marca. Jeseni so bila poslana poročila o stanju po škofijah, v Rimu bodo dobili odmeve, morda

tudi smernice s strani papeža Frančiška in vatikanskih kongregacij. Ravno ob izidu tretje, oktobrske številke Jagod pa bomo obhajali še en mejnik, 75. življenjski jubilej škofa Andreja Glavana. V hvaležnosti se bomo ozirali na njegovo prehojeno pot župnika, dekana, arhidiakona, apostolskega administratorja in predvsem prvega škofa ordinarija, ki je opravil nemajhno delo postavitve nove novomeške škofije. Hkrati pa bo naš pogled usmerjen tudi naprej, novim izzivom in izbiram naproti.

V zahodnem svetu, kjer so verske statistike vedno manj ugodne in se zdi, da tudi duhovno nimamo ravno jasnih smernic, bo za tako refleksijo izziv že sama izbira kriterijev. Kako lahko danes ocenimo (ne)uspešnost nekega projekta, pobude? Si bomo kriterije določili sami, ali bomo znali prisluhniti realnosti, odzivu vernikov in posebej mladih, ki so po svoje najbolj iskreni in kritični?

Če se vrnemo na začetek: verjamem, da je svetost še vedno tista sila, ki lahko pritegne ljudi in zato tudi spremeni svet.

Janko Pirc

OBISK AD LIMINA APOSTOLORUM 2018

»Na pragu apostolov oz. obisk groba apostolov« imenujemo obisk, ki ga škofje določene cerkvene pokrajine opravijo v Rimu, da se osebno srečajo s papežem in obiščejo urade rimske kurije.

Tako je Slovenska škofovsko konferenca objavila, da bodo slovenski škofje med 26. februarjem in 3. marcem 2018 opravili obisk na grobovih apostolov v Rimu. Skupaj z vsemi ostalimi slovenskimi škofi bo na obisku tudi novomeški škof msgr. Andrej Glavan, ki bo poročal o verskem stanju v novomeški škofiji. Škofje so dolžni vsakih pet let oz. kakor predpisuje Zakonik cerkvenega prava in je določeno s strani Svetega sedeža obiskati grobove apostolov Petra in Pavla ter svetemu očetu Frančišku, nasledniku apostola Petra, podati poročilo o stanju škofije, ki jim je zaupana. Škofje se tako predstavijo rimskemu papežu, ki je naslednik apostola Petra in mu hkrati izrazijo spoštovanje, ki je izraz škofovskega bratstva ter dokaz vdanosti in pokorščine. Obenem tudi izrazijo hvaležnost apostolskemu sedežu za pomoč pri vodenju svojih krajevnih

Cerkva. Obisk ima liturgični, pastoralni in bratski značaj. Poleg škofov ordinarijev se obiska *ad limina* udeležijo tudi pomožni škofje in škofje, ki imajo znotraj škofovske konference določene zadolžitve.

Temeljne značilnosti obiska »ad limina« so:

- romanje na grobove apostolov Petra in Pavla in njihova počastitev
- srečanje s svetim očetom
- obisk uradov rimske kurije

Slovenski škofje bodo med drugim obiskali razne urade rimske kurije, to so kongregacije, papeške svete in apostolska sodišča. Na srečanju s predstojniki rimskih uradov poročajo o stanju vere v državi in posameznih škofijah, o ekonomskem stanju škofij, o katehezi in katoliški vzgoji, o stanju

JAGODE NAŠE PASTORALE

duhovniških in redovniških poklicev, o področju ekumenizma ter evangelizaciji. Obisk ima tudi liturgični značaj, saj škofje v času obiska mašujejo v papeških bazilikah: pri sv. Petru v Vatikanu, sv. Pavlu zunaj obzidja, pri sv. Janezu v Lateranu, ki je sedež rimskega škofa, in pri Mariji Snežni. Obisk *ad limina* se pripravlja več mesecev prej. Škof s pomočjo škofijskih uradov pripravi posebno poročilo, ki zajema vse dejavnosti življenja neke krajevne Cerkve. Tako pripravljeno poročilo se preko apostolske nunciature pošlje v Rim, da ga pregledajo in pripravijo krajše poročilo za svetega očeta. Papež ob koncu obiska *ad limina* sprejme vse člane škofovske konference in jim nameni poseben nagovor, ki vsebuje smernice za versko življenje v škofijah. Slovenski škofje so opravili obisk *Ad limina apostolorum* aprila 2001 ter januarja 2008. Tako je bil zadnji obisk škofov *ad limina* pred desetimi leti. V tem času je Cerkev na Slovenskem doživela nekatere velike kadrovske spremembe v vodstvu škofij, kakor tudi na področju upravljanja s cerkvenim premoženjem. Večje število nekaterih novih škofovskih konferenc pa je botrovalo temu, da so se obiski s predpisanih pet let raztegnili na osem do deset let. Obisk *ad limina* je dolžnost, ki je naložena škofom osebno in izhaja iz stare navade, ki jo je v današnji obliki z odlokom določil papež Pij X. (31. decembra 1909).

O pomembnosti teh obiskov je spregovoril tudi papež Frančišek, v božičnem nagovoru članom rimske kurije 21. decembra lansko leto, ko je dejal: »V tem smislu obiski *ad limina apostolorum* predstavljajo veliko

Grob svetega Petra v Vatikanu

priložnost za srečanje, dialog in medsebojno obogatitev. Vidite, zakaj sem raje izbral med srečanjem s škofi dialog v medsebojnem svobodnem, zaupnem in iskrenem poslušanju, ki gre onkraj protokolarnih in običajnih shem izmenjave govorov in priporočil. Pomemben pa je tudi dialog škofov z različnimi dikasteriji. Ko sem letos ponovno po jubilejnem letu začel z obiski ad limina, so mi škofje zaupali, da so bili dobro sprejeti in slišani tudi po vseh dikasterijah. To me je zelo razveselilo in se zato tukaj navzočim voditeljem dikasterijev zahvaljujem. Vabimo vas dragi bralci, da škofa Andreja Glavana, ki bo predstavljal novomeško škofijo ter vse ostale slovenske škofje, v dneh obiska *ad limina* v Rimu podpremo s svojo molitvijo in tako skupaj prisluhnemo »kaj govori Duh Cerkvam« (Raz 3, 6).

Igor Luzar

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ODMEVI Z DUHOVNIŠKIH DNEVOV

Komisija za permanentno oblikovanje duhovnikov (POD) pripravi vsako leto izobraževalni seminar za duhovnike – tako imenovane duhovniške dneve (DD, lansko leto od 13. do 15. novembra). Povabljeni so vsi duhovniki, obvezni so za duhovnike deset let po posvečenju; med njimi pa so tudi kandidati za kaplanski in župnijski izpit. Ti kandidati so napisali refleksijo o predavanjih in potem tudi ustno zagovarjali svojo nalogo. V članku je nekaj krajših odmevov s tega seminarja, vzetih iz njihovih nalog. Skupen naslov DD je bil: **DIALOG – PROSTOR SREČANJA, KJERNI IZKLJUČENIH**. Na seminarju je bilo šest predavateljev.

1. Osebnost sem z vsebino duhovniških dni zadovoljen, kot sem bil tudi lansko leto, ko sem se jih udeležil prvič. Veselim se, da se jih bom mogel še udeleževati, saj nas skupni obedi, sprehodi, druženje ob večerih, predavanja ... povezujejo tako na človeški kot na duhovniško-bratski ravni. Tako smo letos tudi mi nezavedno ustvarjali prostor srečanja, kjer ni izključenih, ali si vsaj prizadevali za to. Predvsem bi pohvalil prvi večer, zaradi katerega smo po zaslugi odličnih igralcev pričeli seminar z nasmehom na obrazih in optimizmom. To se mi zdi zelo važno, zato je zelo pomembno, da se taka vsebina prvega večera gotovo ohrani! (Štefan Hosta – kaplan v Toplicah)

2. »Milenijci zapuščajo Cerkev in poskušajo nam povedati, zakaj« – Avtor Sam Eaton v

svojem članku postavlja v ospredje milenijce (generacija ljudi rojenih po letu 1980) in trdi, da je 59 % milenijcev, vzgojenih v Cerkvi, le-to zapustilo. Samo 4% milenijske generacije temelji svojo vero na Svetem pismu. To pomeni, da 96 % milenijcev najverjetneje ne živi po svetopisemskih naukih ter krščanskih moralnih normah in jih najbrž ne najdemo v Cerkvi.

Avtor poda 12 zanimivih tez, s katerimi skuša odgovoriti na probleme, zakaj Cerkev ni zanimiva za milenijce. Predstavljamo nekaj tez.

Prva stvar je dejstvo, da milenijcev nihče ne posluša. Nikogar ne zanima, kaj si mislijo. Zakaj bi potem slepo služili instituciji, ki je ne morejo spreminjati ali oblikovati? Kot pastoralna rešitev se ponudi: Ustvarite prijem (forume, raziskave, srečanja), s katerimi bi odkrivali potrebe mladih odraslih, tistih v Cerkvi in zunaj nje.

Peta teza je: »Efekt 'Ne moreš sedeti z nami'.« Dokler Cerkev ne bo našla načina, da bo radikalno prijaznejša in bolj sočutna kot svet okoli nje, je bolje reči tistim zunaj, naj kar ostanejo, kjer so, ker jim bo tam bolje. In velikokrat tako tudi je. V župniji smo naredili facebook stran župnije in tako lahko sledijo dogodkom in življenju župnije tudi tisti, ki ne hodijo v cerkev, ker je FB profil javno dostopen.

Osma teza je: »Radi bi se počutili cenjene.« Obupno potrebujemo Cerkev, da pove, da

JAGODE NAŠE PASTORALE

smo OK, točno tako, kot v resnici smo. Brez pogojev in pričakovanj. Potrebujemo Cerkev, ki nas vidi in v nas verjame, ki nas spodbuja in opogumlja, da sledimo svojim velikim norim sanjam. Kot bistvena rešitev se kaže v besedi: poslušajte.

Najbolj zanimiva se mi zdi enajsta teza, ki pravi »Nehajte govoriti o nas (razen če name-ravate nekaj zares narediti).« Besede, ki jim nič ne sledi, so dosti hujše kot popolna ignoranca. Če hočete spoštovanje naše generacije, manj obljubljajte in več konkretno naredite – pravi jo milenijci. (Boštjan Gorišek, kaplan v Šentjernej)

3. Naslednja predavateljica je bila Jana Podjavoršek, ki je spregovorila o pomanjkanju občutka sprejetosti. Če se je nekoč slavni pevec dotaknil dekleta pod odrom, se ta tri mesece ni umila. Tudi Bog se naš želi dotakniti, po zakramentih, po Božji besedi, ...

Podala je zanimivo tezo, da imamo danes nove »like«, ki nadomestijo duhovnike, in da smo do teh ljudi zelo nekritični, ko pride do škandalov, čeprav nam pomenijo avtoriteto. (Roman Ivanetič, kaplan v Črnomlju)

4. Predavanje g. Čerina pa je ponudilo dober vpogled v družino in njeno osrednjo nalogo – vzgojo otrok. Že v svojem sorodstvu in tudi v župniji opažam, da prenekateri starši dejansko oropajo svoje otroke mnogih izkušenj in se trudijo, da jim vse prinesejo na pladnju. To vsekakor ni dobro. Kot sorodnik in kot duhovnik poskušam na te stvari opozoriti pri osebnih obiskih in tudi pri nagovorih. Spodbujam jih k ustvarjalnosti, radovednosti, starše pa k temu, da bi čas posvetili otrokom v smislu vzgoje, zgleda, pogovora, in nikakor ne

v smislu streženja njihovim željam (velikokrat tudi kapricam). Mitja Bulič, kaplan v Metliki

5. Predavatelj dr. Alfons Žibert je imel zelo dobre iztočnice za dialog z župljani, a na »terenu« je taka oblika srečevanja s starši tvegana. Sam imam namreč izkušnjo, da starši javno ne želijo govoriti, niti vprašati, saj na srečanjih samo poslušajo duhovnika, po končanem srečanju pa je pred mano vrsta staršev, vsak z individualnim vprašanjem oziroma takim, ki bi lahko bilo obravnavano pred vsemi. Javno govoriti o čustvih in doživljanjih, vidim, da v naši župniji ni praksa. Je pa situacija popolnoma drugačna, ko obiščem družine birmancev. Pogovori so pristni in spontani. Obiski družin po domovih, mislim, da je to največja logika vključevanja. Predavatelj se glede na predpisano gradivo ni ravno dotaknil apostolske spodbude *Amoris laetitia*. (Matej Gnidovec, kaplan v Kočevju)

6. Predavatelj Štefan Hosta je predstavil delo sinode mladih, ki bo v letu 2018. Poudarek same sinode bo, kako približati mlade Kristusu, da bi odgovorili na njegov klic. Pri delu z mladimi moramo videti priložnost in ne težavo – več v posebnem članku. (Dejan Pavlin, župnik, Krka)

Glede na odmeve o DD obveznikov in so-deč po pogovorih z udeleženci duhovniškega seminarja v lanskem letu, sem prepričan, da je bila izbrana in podana tematika za vse nas zelo zanimiva, aktualna in da smo bili obogateni z novimi spoznanji, a obenem opozorjeni na marsikaj, kar nam bo koristilo pri pastoralnem delu v prihodnosti.

***Besedila izbral in uredil:
Božidar Metelko***

PASTI VIRTUALNEGA SVETA

Povzetek misli terapevta Miha Kramlija na duhovniških dnevih

Na duhovniških dnevih v Portorožu nas je eden od predavateljev močno nagovoril in nam odkril nevarnosti in pasti nove tehnologije, virtualnega sveta, ki jim podlegamo vsi, še najbolj pa najranljivejši otroci, 'milenijska' generacija mladih in moške, dojemljivejši za igre na srečo.

Zelo jasno loči delo na računalniku in preživljanje prostega časa v virtualnem svetu. Pravi, da lahko vsak zelo hitro ugotovi razliko med obema. Pri delu na računalniku se človek utruja, po nekaj časa ustvarjalnega dela komaj čaka, da bo končal. Pri preživljanju prostega časa v virtualnem svetu pa bo vsak izgubil občutek za čas. Psihoterapevt Miha Kramli trdi, da vse izhaja iz napačnega reševanja notranjih stisk.

Predstavljajte si mladostnika, povprečne zunanosti, ne pretirano športno dejavnega in nezanimivega med vrstniki. Ali pa odraslega, zaposlenega, razpetega med službo in družino. Nikjer ne dobiva pohval, vzkljanja množic, ploskanja in pozitivnih dražljajev. Na zunaj so to lahko čisto urejeni odrasli ali mladostniki in zato ne vidimo razloga, ker se problem skriva v njihovem notranjem doživljanju. Ti bodo vedno dali na prvo mesto tisto, kar jim notranjo bolečino zmanjša. To ne bo šola in dnevne obveznosti ali pa otroci, družina, partnerski odnos in kariera, temveč igra in zabava,

Miha Kramli

ki za hip odvzameta notranjo bolečino. Tako zapadejo v bolezensko igralništvo in odvisnost.

Zakaj je zabava v virtualnem svetu tako zanimiva in privlačna?

Vsi doživljamo notranje stiske v dnevni delovni rutini. Omenjena populacija pa je dojemljivejša za impulze virtualnega sveta, ker ji ambient močnih impulzov barv in zvokov virtualnega sveta vsaj za nekaj trenutkov omogoči, da bolečina izgine. Računalniške igre so danes več ali manj igralniške sobane, ki omogočajo lahko in hitro spremembo okolja doživljanja, saj so že sami prostori naravnani tako, da tej ciljni skupini postrežejo, kar ji manjka, jo postavijo na pomembno mesto. Celotna okolica služi temu, da ljudje v njih zaživijo. Vse, česar ne doživljajo v realnem svetu, doživijo v virtualnem. Postanejo pomembni, sprejeti, nepogrešljivi in to jih pomirja ter osrečuje.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Pri mladostniku

je virtualni svet še toliko nevarnejši, saj mu ponuja pobeg iz realnega sveta, iz domačega okolja, iz svoje sobe. V njegovih možganih se že od petega leta dalje odvija proces, ki razvijajočemu se telesu ni prijazen. Namesto da bi preko okusa, vonja, barv, izgovorjene besede in igre izoblikoval podobo o svetu in o sebi, vse to prevpijejo impulzi virtualne nove tehnologije. Tako imamo vse več avtizma, anoreksije, bulimije in hiperaktivnosti, ker si starši s telefoni in računalniki kupujejo mir, namesto da bi priskrbeli otroku zdravo okolje odraščanja. Pogosto se dogaja, da starši umirijo že triletnika tako, da mu kupijo playstation – igrice. Tako postane temeljna izkušnja tri, štiri, pet let starega otroka: ko je 'zadet' – omamljen z igrkami – so starši zadovoljni in okolica ga hvali: »Kako priden otrok!« Razume, da je to nekaj pozitivnega. Ko pride v šolo, kjer mora sodelovati in govoriti, napredovati v znanju, tega ne zmore, ker ni sposoben koncentracije. Tako nastane napetost med učiteljico in starši. Ker smo premalo informirani in usposobljeni na zdrav način novo tehnologijo vključiti v družinsko življenje, ta postane naš grobar. To pomeni, da imamo že na tisoče mladih ljudi, ki so zaradi napačne uporabe nove tehnologije popolnoma uničeni in niso sposobni skrbeti zase.

Kako se začne zasvojenost?

Ko oče ali mati potrka na vrata sobe mladostnika, ki sedi za računalnikom, in mu naroči, naj napravi določeno nalogo, mu ta odgovori: »Ja, bom.« Pol ure kasneje starši ugotovijo, da je še vedno za računalnikom.

Zopet potrka jo na vrata in ga opozorijo, zakaj tega ni naredil. Starši v sebi začutijo potrebo, ker navadna beseda ne zadošča, da ga že malo grobo verbalno stresejo. Mladostnik potrebuje nekaj sekund, da sploh zazna obraz svojih staršev, da zasliši in razume glas, da zazna dimenzijo širine, dolžine, globine in barve sobe. Rabi nekaj sekund, da se vključi v realen prostor. Nato si starši oddahnejo, gredo iz sobe in mislijo, da bo otrok naredil, kar so se zmenili. Po pol ure pa ugotovijo, da še vedno ni naredil dogovorjenega, ponovijo postopek, ga stresejo, on pa je začuden: »Pa saj mi niste nič rekli.«

Taki mladostniki začnejo pozabljati. Niso več sposobni organizirati svojega življenja in tukaj bi se že moral vključiti hud alarm. Če starši ne ukrepajo, čeprav je lahko otrok pri tem do njih že fizično nasilen, je naslednja stopnja, da ta otrok ne bo več zaznaval občutkov svojih staršev, bližnjih in okolice. Ne bo zaznaval, da je nekdo razočaran, jezen, žalosten. In bo rekel, briga me vse skupaj. Naslednja stopnja je, da ne zaznava niti svojih občutkov. Torej smo prišli v fazo, ki se razvija vse leto, če starši nimajo občutka za to, kako in kam namestiti računalnik in na koliko časa omejiti delo na njem. Starši morajo spremljati in nadzorovati otroke na računalniku, saj vse skupaj lahko privede do take bolezenske zasvojenosti, da ljudje niso več sposobni zaznavati dnevne svetlobe niti ločiti začetka od konca stavka. Otroci in odrasli so osebno zelo aktivni na računalniku, osebno pa razpadajo. Nimajo več smisla, tal pod nogami, nimajo življenjskih ciljev.

Povzel Sašo Kovač

SINODA MLADIH 2018

Poudarki pripravljalnega dokumenta

Letošnjo jesen, od 3. do 28. oktobra 2018, bo v Vatikanu 15. redno zasedanje škofovske sinode.

Papež Frančišek je sklical sinodo, ki ni sinoda o mladih, ampak sinoda mladih, saj bodo vanjo vključeni mladi, ki aktivno sodelujejo že v pripravah z izpolnjevanjem vprašalnikov in na pedsinodalnih srečanjih pod naslovom *Mladi, vera in razločevanje poklicanosti*. Pomenljivo dejstvo je, da papež ni samo na mlade katoličane, ampak so povabljeni vsi mladi, ne glede na veroizpoved.

Tajništvo sinode v Vatikanu je izdalo poseben pripravljalni dokument, ki začrta smernice obravnavanih tematik na sinodi. Dokument obsega 14 strani in je zelo pregleden, razumljiv in nakaže konkretne smernice dela z mladimi pri iskanju njihovega poslanstva oz. poklicanosti v življenju. Dokument govori o tem, kako lahko Katoliška cerkev mlade spremlja pri iskanju njihove individualne vloge v Cerkvi, politiki in družbi. Upoštevati namreč moramo znamenja časa (npr. naraščajoče število mladih vodilnih politikov v svetu; negotovost in stalne hitre spremembe; virtualna doba ...) in si ne zatiskati oči pred realnostjo ter živeti, kakor da se v resnici za nas kot Cerkev nič ne spremeni.

Pripravljalni dokument najprej na kratko oriše stanje in problematike ter nove priložnosti mladih v današnjem svetu. Posebej poudari pojav naglo spreminjajočega se sveta, novih

generacij ter zahtevne naloge sprejemanja življenjskih ali dolgoročnih odločitev, ki jih je zaradi sveta, v kakršnem živimo, mlademu človeku z odgovornostjo težko sprejeti. Ravno zato dokument v drugem delu predstavi pot, ki jo mladim ponuja Cerkev, kako znotraj mladosti, vere,

spoznati svojo poklicanost in se je ne bati uresničiti. Cerkev predlaga potrpežljivo pot vere, ki jo kristjan uresničuje z branjem in premišljevanjem Božje besede (*Lectio Divina*), ter konkretne izkušnje dela z ubogimi, kar zelo priporoča papež sam: *»kakovost življenja ubogih, ki izražajo zastojno ljubezen, postanejo močna duhovna izkustva«* (*Laudato si, 232*). Cerkev torej ne predlaga samo meditacije, čeprav je prvi korak pogovor z Gospodom, ampak poleg tega želi poudariti pomembnost konkretnega življenja mladega človeka v izkušnji stika z revščino, ranljivostjo in stisko, ker se v šibkih kaže veselje odrešenja. Pomembno je hoditi skupaj z mladimi, posvetiti jim ne le veliko, ampak ogromno časa, jih spremljati, da bi lahko sprejeli poslanstvo, ki je lepo, čeprav prinese tudi odpovedi in križ, kajti, kot pravi dokument, je *»vsaka poklicanost usmerjena v poslanstvo, ki se ga sprejme s strahom ali navdušenjem«*. Na nas duhovnike računa Cerkev z več navdušenja za spremljanje mladih. Veliko težavo pa vidi v tem, da v letih duhovniške vzgoje nismo na to dovolj pripravljeni. Zato predlaga (na videz

JAGODE NAŠE PASTORALE

preprost) Jezusov stil spremljanja v 5 korakih: Jezus je tisti, ki z usmiljenim pogledom pokliče (poklic apostolov); govori z avtoriteto (razlaga Božje besede v shodnici), je bližnji vsakomur v konkretnosti (usmiljeni Samarijan); nevsiljivo, ne posesivno hodi skupaj z (pot v Emavs); se zna ponižati in ga ni sram umazati se s 'cestnim blatom' (umivanje nog pri zadnji večerji).

V pripravljalnem dokumentu so še zapisali, da škofje in papež: *»sanjamo o Cerkvi, ki bi znala dati prostor svetu mladim in njihovemu jeziku, ter ceniti ustvarjalnost in talente mladim.«*

Zato je tako v laičkem kot duhovniškem poslanstvu znotraj današnje družbe izjemno

pomembno – predvsem z mladimi, ki še iščejo, ki so drugačnih prepričanj, ideologij in veroizpovedi – upoštevati Jezusov slog in stil sedanjega papeža, ki ustvarja prostor srečevanja, sprejemanja in dialoga, da bi Jezusa Kristusa spoznalo čim več mladih današnjega časa. Da bi znali, kot so zapisali v sklepnem delu dokumenta za sinodo mladih, delovati po Jezusovem vzoru, kajti *»On je znal govoriti z Judi in Samarijani, s pogani v grški kulturi in rimskimi okupatorji ter prepoznati globoke želje vsakogar izmed njih.«*

Štefan Hosta, voditelj škofijskega odbora za mlade

SLOVENSKI KATEHETSKI NAČRT – PREDSTAVITEV

Slovenski katehetski načrt je nastal kot odgovor na pobude, ki so jih izrazili Splošni pravilnik za katehezo (CD 75), Sklepni dokument plenarnega zbora Cerkve na Slovenskem, dokument Pridi in poglej (PIP) ter naročilo Slovenske škofovske konference.

Kakšen je njegov namen in kje je svežina dokumenta, pa nam predstavi dober uvod vanj, ki ga podajam.

1. »Kateheza je nepogrešljivo v službi Cerkve. To ni nekaj zasebnega, niti ni stvar osebne pobude. Katehet deluje v imenu Cerkve, v moči poslanstva, ki mu je zaupano. V celoti cerkvenih služb in uslug ima katehetska služba lasten značaj, ki izhaja iz posebnosti

katehetskega delovanja znotraj evangelizacije. Naloga kateheta, vzgojitelja vere, je drugačna od nalog drugih pastoralnih delavcev (liturgične, karitativne, socialne ...), čeprav seveda mora delati v soglasju z njimi,« pravi *Splošni pravilnik za katehezo* (SPK 219).

Slovenski katehetski načrt (SKN) je dokument, ki katehetu želi pokazati smer katehetskega dela. V ospredju je celoten proces kateheze v vseh življenjskih obdobjih. Načrt že po svoji definiciji »določa: način, kraj, čas, da bi se neko dejanje uspešno izvedlo« (SSKK), ne prinaša pa hitrih rešitev in receptov za premagovanje vzgojnih in metodoloških zagat.

2. SKN želi predvsem:

- opredeliti osnovne pojme, s katerimi se srečujemo v katehetski dejavnosti v Cerkvi

na Slovenskem. Pojem »kateheza« se tako ne nanaša zgolj na verouk kot poučevanje v veri, temveč zajema vso dejavnost vzgoje v veri od posameznikovega rojstva do smrti, ki je zadnji pritrilni človekov odgovor Bogu;

- opredeliti katehizirance v Cerkvi na Slovenskem ter občestvo spomniti, da je »kateheza odgovornost vse krščanske skupnosti. Za uvajanje v krščanstvo naj skrbe ne samo kateheti ali duhovniki, marveč vse občestvo vernikov. Trajna vzgoja v veri zadeva vso skupnost. Zato je kateheza vzgojna dejavnost, ki jo opravlja vsak član skupnosti iz naslova odgovornosti posameznega člana in v zvezi ali v okolju skupnosti, bogate v odnosih, da bi se katehumeni in katehiziranci dejavno vključili v življenje skupnosti« (SPK 220);
- poudariti procesni pogled na katehezo, ki se ne ustavi ali začne pri vstopu posameznika v formalno izobraževanje, saj gre za njegovo temeljno osebnostno in duhovno rast. V proces se lahko vključi na kateri koli stopnji, nato pa vsebinsko sledi ciljem svojega starostnega obdobja;
- opredeliti vsebinske cilje glede na starostno stopnjo in osebnostni razvoj katehiziranja,

kar pomeni, da se zakramenti (zlasti zakramenti uvajanja) ne podeljujejo zgolj po kriteriju starosti, temveč tudi po kriteriju osebnega pristopa in izraženi osebni prošnji v smislu katehumenatskega značaja uvajanja v krščanstvo;

- prikazati »spiralni razvoj« splošnih ciljev, ki so dovolj odprti, da jih kateheti lahko podrobneje razčlenijo in prilagodijo glede na potrebe konkretne skupine oziroma posameznika;
- dati smernice za pripravo katehetskih gradiv, ki morajo upoštevati izhodišča, postavke in cilje katehetskega načrta glede na naslovljenec;
- umestiti dobre in učinkovite prakse, ki se na katehetskem področju v Cerkvi na Slovenskem že izvajajo, niso pa še usklajene s strukturo kateheze naše delne Cerkve. Zavedamo se namreč, da je treba »med različnimi oblikami kateheze podpirati njihovo popolno dopolnilnost« (SPK 274).

Slovenski katehetski načrt je spodbuda, da bi bila naša kateheza boljša v teh časih, ki še posebej potrebujejo Kristusa.

Janez Žakelj, voditelj škofijskega katehetskega odbora

»S svojim pogledom se Jezus obrača tudi na vas in vas vabi, da pridete k njemu. Dragi mladi, ste se že srečali s tem pogledom? Ste zaslišali ta glas? Ste začutili ta sunek, ki vas je pognal na pot? Prepričan sem, da kljub trušču in omami, ki kraljujejo na svetu, ta klic še vedno odmeva v vaši duši, da bi jo odprl za polnost veselja.«

papež Frančišek mladim pred Sinodo mladih 2018

JAGODE NAŠE PASTORALE

DRUGI ŠKOFIJSKI KATEHETSKI DAN

Kot vam je že dolgo znano, bo v soboto, 27. januarja od 9. do 13. ure naš 2. katehetski dan.

Kdor se je udeležil prvega, lahko iz osebne izkušnje potrdi, da je tovrstno srečanje in strokovno izpopolnjevanje koristen dogodek.

Letošnji predavatelj bo p. dr. Andraž Arko, dober poznavalec medijske govorice in digitalnega gradiva za katehezo.

Poleg predavanja bo na sporedu tudi praktični prikaz oz. uvajanje v uporabo le-tega.

Letošnja razstava pa bo ob tej priložnosti posvečena raznim računalniškim pripomočkom za katehezo, kot so primerni filmi, risanke, predstavitve zakramentov, misijonov, glasba, spletne strani, predstavitve katehez in podobno. Vsi udeleženci bodo ob koncu prejeli potrdilo z Baragovo sliko, ki ga lahko predložijo ob prejemu katehetskega poslanstva ali misije s strani škofije. Vabljeni. Pridite duhovniki (prvi kateheti v župniji) skupaj s svojimi katehistinjami in katehisti.

Janez Žakelj

STALNI DIAKONI – IZZIV TUDI ZA NAŠO ŠKOFIJO

Dvanaajsteri so sklicali množico učencev in rekli: »Ni prav, da mi zane-marjamo Božjo besedo, ker strežemo pri mizi. Poiščite si, bratje, iz svojih vrst sedem mož, ki uživajo ugled in so polni Duha in modrosti, in določili jih bomo za to službo! Mi pa se bomo posvetili molitvi in oznanjevanju besede.« (Apd 6,1 sl.)

Meseca novembra smo v tedniku Družina brali članek »Cerkve nujno potrebuje stalne diakone«. Ali jih potrebujemo tudi v naši škofiji? Žal nekateri duhovniki, ki se morda premalo poglobijo v starostno strukturo naših duhovnikov in premalo razmišljajo o poslanstvu stalnih diakonov,

niso prepričani, da jih potrebujemo. Naj spregovorijo najnovejše številke o starosti škofijskih duhovnikov novomeške škofije. Res je, da je povprečna starost naših duhovnikov zaradi nekaj mlajših (tudi kaplanov) nekoliko nižja kot v drugih škofijah. Toda podrobna analiza starosti nam da realnejšo

ŠKOFIJA NOVO MESTO

sliko, ki ni tako idealna. Vseh škofijskih duhovnikov trenutno bivajočih v naši škofiji je 77, od teh je 41 starih 70 in več let; 18 duhovnikov celo 70 in več. Iz tega sledi, da je samo 36 duhovnikov starih manj kot 70 let – od teh pa še 10 duhovnikov med 60. in 70. leti starosti. Trenutno imamo le 5 bogoslovcev. Kako bo v naši škofiji čez 10 let, če ne bo novih poklicev ali jih bo zelo malo, lahko sami izračunate. Veliko župnij bo ostalo brez duhovnika. Duhovniki pa bodo oskrbovali po več župnij.

Poklic stalnega diakona

V Cerkvi že od prvih časov krščanstva obstajajo tri stopnje duhovništva: diakonska, duhovniška in škofovska služba. Pozneje se je stalni diakonat kot samostojna služba skorajda izgubil, drugi vatikanski koncil pa ga je zopet uvedel.

Veliko težo pri vnovični uvedbi stalnega diakonata je imelo pomanjkanje duhovnikov, pa tudi prizadevanje, da bi bili služabniki Cerkev bolj in neposredno navzoči ne le v obstoječih pastoralnih strukturah, ampak tudi na različnih civilnih področjih: v družini, šoli, v kulturi, pri fizičnem delu itn. Tako je stalni diakonat za poslanstvo Cerkev v današnjem času nujna potreba in hkrati pomembna obogatitev.

Kdo lahko postane stalni diakon in kaj je njegovo delo?

Stalni diakoni so možje, običajno poročeni družinski očetje, ki v sebi prepoznajo Božji klic. Posvečenje lahko prejmejo po 35. letu starosti, potem ko so vsaj pet let živeli zgledno zakonsko življenje. Z njihovo odločitvijo se morajo strinjati tudi žene.

Lahko pa postanejo stalni diakoni tudi mladi fantje, ki so odkrili, da jih Bog kliče v samski stan. Diakoni pomagajo škofom in duhovnikom na mnogotere načine: pri obhajanju evharistije, delijo zakrament krsta, poročajo, oznanjajo evangelij, pridigajo, vodijo pogrebe, molitvene ure pred Najsvetejšim in se posvečajo različnim karitativnim dejavnostim.

Stalni diakon večinoma opravlja svojo civilno službo in le malo jih je polno zaposlenih v cerkveni službi. Tako dela diakon skupaj z ljudmi, ki so slabotni v veri ali morda neverni, daje krščanski zgled pri svojem delu. Večina stalnih diakonov je poročenih in ima družino ter tako posvečujejo tudi družinsko življenje. Najprej so služabniki doma in dajejo zgled krščanske družine. Zaradi svojega položaja večkrat laže kot župnik pridejo v stik z družinami, ki so oddaljene od Cerkev. Zaradi zakonskega stanu se tudi laže vključujejo v družinsko in zakonsko pastoralo. V svetu je več kot 30.000 stalnih diakonov, v Sloveniji 30; po besedah prof. dr. S. Slatineka se jih približno toliko na to službo pripravlja (Družina št. 47/17, str. 2). Žal imamo v novomeški škofiji samo enega stalnega diakona (v ljubljanski nadškofiji jih je 20). Cerkev v Sloveniji se tega zaveda in hoče spodbuditi fante in može, da bi razmislili, če jih morda Gospod ne kliče v službo stalnega diakona.

Priprava na diakonsko službo

V Sloveniji nimamo enotne priprave kandidatov za stalni diakonat, poudarja prof. Slatinek: »V mariborski nadškofiji traja priprava pet let. Splošne smernice za oblikovanje diakonov sta izdali Kongregaciji za

katoliško vzgojo in za duhovnike; narodne smernice za oblikovanje stalnih diakonov pa so sprejeli slovenski škofje in jih je potrdil tudi Vatikan» (Družina št. 47/17). – Vendar se pri tistih kandidatih, ki že imajo neko teološko izobrazbo, npr. laiški teologi ali možje, ki so bili nekaj let v bogoslovju in so se pozneje odločili za drug poklic, ta priprava skrajša in prilagodi posameznemu kandidatu za diakonat.

Izziv za Cerkev na Slovenskem in našo škofijo

»Cerkev nujno potrebuje stalne diakone. Pri nas in po svetu jih čaka veliko pastoralnih nalog, ki spijo,« pravi Slatinek in doda, da naj bi »stalni diakoni na ta način razbremenili duhovnike, da se bodo z vsem srcem posvetili 'molitvi in oznanjevanju evangelija'. Stalni diakoni niso nikomur konkurenca. Težava je v tem, da duhovniki nismo nikoli izkusili, kaj pomeni diakonska služba, zato so med nami duhovniki, ki se diakonov dobesedno bojijo in jih imajo

za konkurenco.« V mariborski nadškofiji se oblikuje mesto stalnega diakona v župnijah, ki nimajo svojega župnika.

Kakorkoli že, v Cerkvi na Slovenskem smo zaradi vse manj duhovnikov pred velikimi preizkušnjami in spremembami. Na preizkušnji so tako škofje kot duhovniki in laiki.

Glede na starostno strukturo duhovnikov bodo lahko kmalu tudi v novomeški škofiji aktualne besede, ki jih je že pred desetletjem zapisal dunajski pastoralist Paul Zulehner. Duhovnika je duhovito imenoval »der Blaulichtpfarrer« – župnik z modro lučjo; torej župnik, ki bi moral na svojem avtu imeti modro luč kakor policija, saj po cestah vse bolj divja od cerkvice do cerkvice, da opravi mašo in ta ali oni obred. To je vsepovsod navzoči župnik, ki na koncu nima časa za kakovostno pastoralo in osebne odnose, zaradi aktivizma pa tudi peša v molitvenem življenju.

Zato odgovor na to krizo, ki prihaja, ne more biti pastoralno-personalna politika mašenja lukenj in pretvorba duhovnika v cestnega dirkača, ampak se je potrebno na to dejstvo pripravljati že sedaj. Zato so ena izmed trenutnih rešitev tudi stalni diakoni. Prav je, da o tem razmišljamo tako duhovniki kot tudi verni laiki, saj smo vsi soodgovorni za prihodnost Cerkve – posredovanje vere prihodnjim generacijam v novomeški škofiji.

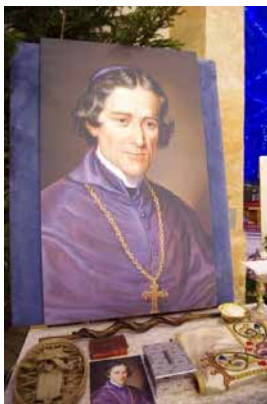
Božidar Metelko

150 LET OD SMRTI FRIDERIKA IRENEJA BARAGA

Dne 19. januarja 2018 je minilo 150 let od smrti našega velikega misijonarja in prvega škofa v Marquettu v ZDA, Friderika Irenej Baraga (1797-1868).

To obletnico smo zaznamovali s slovesnostjo v župnijski cerkvi v Trebnjem v soboto, 13. januarja. Somaševanje je vodil novomeški škof Andrej Glavan. Poleg njega so somaševali upokojeni koprski škof Metod Piriš, pri SSK odgovoren za misijone, ljubljanski pomožni škof Franc Šuštar, ki je dolga leta vodil slovenski Baragov odbor, stiški opat Janez Novak, ravnatelj misijonskega središča Matjaž Križnar in okoli 25 duhovnikov.

Pri maši so se zbrali tudi koledniki novomeške škofije, ki so v božičnih dneh obiskovali domove, oznanjali veselo vest o Kristusovem rojstvu in nabirali darove za današnje misijone. Poleg njih pa so cerkev napolnili častilci častitljivega Božjega služabnika Friderika Baraga. Občino Trebnje, kjer je spomin na rojaka posebej živ, so zastopali župan Alojzij Kastelic, podžupan, direktor občinske uprave in predstavniki kulturnega društva. Skupaj smo molili za milost, da bi bil priznan čudež na Baragovo priprošnjo in bi bil tako lahko razglašen za blaženega in nato za svetnika.

Škof Glavan je v pridigi orisal nekatere poudarke iz življenja in dela velikega misijonarja. Govoril je o nerazumevanju sobratov v Sloveniji in težkem položaju med Indijanci, kjer se je boril z revnimi življenjskimi razmerami, kruto naravo in raznimi razvadami, ki so

jih prinesli tudi belci. Hkrati je naredil ogromno za poučevanje, vzgojo in pismenost indijanskih ljudstev Očipve in Otava.

Baraga je pri vsem duhovniškem in misijonskem delu gnala Božja ljubezen in velika gorečnost za zveličanje duš v duhu njegovega škofovskega gesla: Le eno je potrebno.

Po maši je bila v cerkvi krajša akademija, ki jo je ob predstavitvi Baragovega življenja oblikoval študentski pevski zbor Zavoda sv. Stanislava. V posebnem prostoru pa so se po maši zbrali koledniki, ki so prisluhnili pričevanju laičskih misijonarjev in si ogledali predstavo čarodeja.

V Cerkvi so bili med mašo in po njej na ogled in otip tudi različni predmeti iz Baragove zapuščine oz. v njegov spomin: Baragov mašni plašč; palica, ki jo je v znak spoštovanja prejel od Indijancev; krplje, s kakršnimi je prehodil velikanske razdalje; molitvenik Dušna paša, znamenje njegove vzgojiteljske vloge; prazna steklenica, znamenje njegove zaobljube k abstinenci in boja

JAGODE NAŠE PASTORALE

proti alkoholu med Indijanci; skrinjica z darovi kolednikov in Baragova podoba.

Ob letošnjem jubileju so predvideni še naslednji dogodki:

- **29. junija 2018 bo ob 19. uri v okviru Baragovih dni** slovesna sveta maša ob Baragovem rojstnem dnevu in molitev za beatifikacijo v župnijski cerkvi v Trebnjem. Po maši bo kulturni program.
- **30. junija se bo ob 7. uri v okviru Baragovih dni** začel pohod po Baragovi poti od župnijske cerkve v Trebnjem (izpred Baragovega spomenika) mimo gradu do Vrhtrebnjega, Dobrniča, kjer je bil krščen, Male

vasi, kjer je rojstna hiša, in nazaj do Trebnjega.

- **23. septembra bo nedelja svetniških kandidatov ljubljanske metropolije** z osrednjim dogodkom v župnijski cerkvi v Trebnjem. Ob 15.00 bo molitev, ob 16. uri sveta maša, po njej pa kulturni program s predstavitvijo postopkov za beatifikacijo naših svetniških kandidatov.
- **Vse leto bo v Baragovi galeriji v Trebnjem** na ogled razstava o Baragovem življenju. Obeta pa se še razstava Baragovih dokumentov, knjig in predmetov ter razstava čipk na temo Barage.
- **Tudi Baragovo rojstno hišo v Mali vasi** pri Dobrniču si je mogoče ogledati vse leto ob vnaprejšnjem dogovoru na spodnjih kontaktih.
- **Oratorij Slovenija 2018** v poletnih mesecih po župnijah bo posvečen Baragu.
- **Založba Družina** pripravlja brošuro, ponatis slikanice, podobe Barage, podobice z molitvijo, spominke.

Koristni kontakti: KULTURNO DRUŠTVO TREBNJE – tel. 031 574 169 (Marjan Zupančič), 051 203 086 (Pavle Rot)

BARAGOVA ROJSTNA HIŠA GRAD MALA VAS – Knežja vas 21, 8211 Dobrnič – lastniki družina Lah, tel. 040 645 230 ali 07/34 65 163, za vodstvo ga. Marjetka Uhan, tel. 041 780 962.

Janko Pirc

Spominsko obeležje škofu Baragi v cerkvi sv. Jurija v Dobrniču

SREČANJE KOLEDNIKOV NOVOMEŠKE ŠKOFIJE

Skoraj sto kolednikov novomeške škofije se je 13. januarja zbralo v Trebnjem, mestu, kjer je otroštvo preživel svetniški kandidat častiljivi Božji služabnik Friderik Irenej Baraga. Koledniki smo bili pri sveti maši ob 150. obletnici smrti tega velikega misijonarja. Kakor smo v času po božiču koledniki kot misijonarji oznanjali Jezusovo rojstvo in prinašali Božji blagoslov po domovih v naših župnijah, tako

smo se ob tem dnevu še bolj zavedali misijonarske moči in zagona, ki ju je imel naš veliki Slovenec Baraga. Po sveti maši je v Baragovi galeriji sledilo pričevanje Tomaža in Mari Porente, ki sta kot laiška misijonarja delovala v Malaviju. Ob sliki in glasbi sta nam predstavila, kako velike reči lahko v misijonskih deželah storijo darovi kolednikov. Za konec pa je čarodej Džon s spektakularno predstavo pričaral nasmehe na naše obraze.

Bogu hvala za zgled škofa Barage in naše kolednike na domačih misijonskih poljanah!

*Matej Gnidovec,
škofijski ref. za misijone*

DIAKONSKA POSVEČENJA LANI – LETOŠNJI NOVOMAŠNIKI

V letu 2017 smo se v novomeški škofiji veselili kar štirih diakonskih posvečenj, kandidatov, ki izhajajo iz naše škofije ali so drugače povezani z nami.

22. aprila je v Parizu diakonsko posvečenje prejel sholastik **Benjamin Bevc iz župnije Cerklje ob Krki**. Praznovanje je potekalo znotraj Družbe Jezusove, ki ji pripada. Benjamin trenutno nadaljuje magistrski študij

dogmatike v Rimu. Diakonskega posvečenja v Rimu so se udeležili le nekateri romarji iz domače župnije. Duhovniško posvečenje pa bo bolj dostopno, saj bo posvečen konec junija v Sloveniji.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Benjamin Bevc

20. avgusta je novomeški škof Andrej Glavan v Pleterjah posvetil v diakona kartuzijana **br. Joachima Schmidta iz Bydgoszcza na Poljskem**. Ker pri kartuzijanih praviloma velja načelo o *stabilitas loci*, bo brat Joachim kot menih verjetno bival pretežno v pleterski kartuziji, svojo molitev in kontemplativno

življenje pa daroval za potrebe celotne Cerkve in tudi naše škofije. Mašniško posvečenje bo prejel poleti po rokah svojega rojaka, apostolskega nuncija v Republiki Sloveniji Juliusza Janusza.

Branko Jurejevčič

28. oktobra je škof Andrej Glavan v Podzemelju v Beli krajini posvetil domačega diakona za novomeško škofijo **Branka Jurejevčiča iz župnije Podzemelj**. Branko se je na kratko predstavil v prejšnji številki našega glasila. Po nekaj letih dela v živilstvu, kot vodja prehrane v novomeški bolnišnici, je vstopil v ljubljansko semenišče. Kot škofijski bogoslovec je sedaj v šestem letniku in se pripravlja na duhovniško posvečenje konec junija v novomeški stolnici.

25. novembra je bil v Pulju na Hrvaškem posvečen v diakona **Janez Barborič iz**

Joachim Schmidt, levo

ŠKOFIJA NOVO MESTO

župnije Šmarjeta. Janez pripada neokatehumenski skupnosti. Ta ima za svoje bogoslovce, ki se vzgajajo v njihovem puljskem semenišču *Redemptoris mater*, dogovor s poreško-puljsko škofijo, da bodo nekaj let po posvečenju delovali v tej škofiji. Vabilo, da bi se potem za nekaj časa priključil novomeški škofiji, je izrečeno, vendar bo potrebno počakati na odločitve odgovornih. Janez bo tudi v duhovnika posvečen v Pulju. Tudi on se je predstavil v zadnji številki Jagod.

Janez Barborič

AKOLITAT IN ADMISSIO

V soboto, 25. novembra 2017, pred praznikom Kristusa, Kralja vesoljstva, je škof msgr. Josef Clemens v zavodu Germanicum et Hungaricum v Rimu sprejel našega bogoslovca četrtega letnika Blaža Franka med pripravnike za diakonat in prezbiterat (admissio) skupaj z njegovimi sošolci, po ureditvi, ki ji sledijo v tamkajšnjem semenišču.

Na nedeljo Jezusovega krsta, 7. januarja 2018, pa je med slovesnim somaševanjem v novomeški stolnici škof Andrej Glavan podelil službo mašnega pomočnika – akolita dvema novomeškima bogoslovcema Janezu Meglenu in Jakobu Piletiču.

Kandidatom želimo rodovitno služenje in blagoslovljeno pripravo na duhovniški poklic.

Rim

Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

KAJ IN KAKO Z DOMAČIMI SVETNIKI?

Ob 75. obletnici mučeniške smrti blaženega Alojzija Grozeta –
1. januarja 2018 na Mirni

Res ni dolgo, kar smo Slovenci dobili svoje prve »prave« svetnike – blažene. Nekaj jih sicer poznamo še iz rimskih časov, a so tudi dokaj nepoznani povprečnemu verniku. Najprej v letu 1999 bl. Anton Martin Slomšek; potem 2010 mučenec bl. Alojzij Grozde; in še manj poznani dve od petih drinskih mučenk, ki so bile razglašene za blažene leta 2011. V vrsti za beatifikacijo pa čaka še cela vrsta Božjih služabnikov in služabnic.

Na splošno jih malo poznamo, premalo častimo, smo nanje premalo ponosni, se jim ne priporočamo dovolj ... Še vedno so nam bližje sveti od drugod kot sveti iz naših slovenskih vrst, svetniki naše krvi, jezika, okolja, ... Je to posledica dvoma, da lahko eden izmed nas pride na oltar? Je to premajhna angažiranost odgovornih v krajevnih cerkvah? Je to značilna zadržanost našega ljudstva? Je to ... ? Najbrž vsega po malo. Prepričan pa sem, da se z malimi koraki da narediti veliko.

Ko ob 75. obletnici mučeniške smrti blaženega Alojzija Grozeta kot župnik v župniji mučeništva gledam nazaj, kako sem se sam srečal

z njim, ga začel spoznavati in po svojih močeh tudi bližati vernikom doma in romarjem, delim z vami nekaj tega dogajanja. Prihajam z Gorenjskega, iz župnije Tržič. Dolgo dolgo časa nisem slišal za Grozeta. Medlo se spomnim, da je domači župnik ob neki priložnosti govoril o mučencih pred, med in po drugi svetovni vojni in da je

Mirna

omenil njegovo ime, kaj več pa ne. Pozneje v malem semenišču nič. V bogoslovju nekaj malega tu in tam, a ne konkretnega. Tako lahko rečem, da dokler nisem prišel kot duhovnik v te kraje, Grozdeta nisem pobliže srečal. In potem kar naenkrat župnik v župniji mučeništva in spet kar naenkrat – Lojze bo razglašen za blaženega. Tako sem začel brati knjige, članke, ... In prirasel mi je k srcu. Želel sem, da ga spozna več ljudi. Žal se v naši sredi še vedno dvomi. Ne preveč na glas in ne prevečkrat mi šepčejo glasovi iz domačih logov. Pa vseeno od časa do časa po malem, nevsiljivo vpletem blaženega v kak govor ali pisanje. Veliko plodnejša so srečanja z romarji, ki prihajajo iz različnih koncev Slovenije in tudi zamejstva in tujine. Takrat, če se srečamo, je mogoče povedati in govoriti več. In so izredno hvaležni. Naj tukaj omenim posebno veselje, da na kraj mučeništva prihaja vse leto veliko duhovnikov samih; kar nekaj ljudi povsem neorganizirano; veliko romarjev z avtobusi, ... Nekateri se javijo, spet drugi že poznajo pot in gredo sami do znamenj, ki so postavljena na tem »svetem« kraju. Ja, je svet kraj. Od nekdaj so kristjani častili kraje, kjer so mučenci darovali in prelili svojo mučeniško kri. In čeprav bi mnogi – celo znotraj Cerkve – odvzeli pomembnost tega kraja v naši župniji, se romarji vračajo, molijo, prosijo, ... O tem nam govorijo zataknjene podobice, slike, napisane prošnje, rožni venci, angelčki, kipci, sveče, rože, ...

Na Mirni pa imamo dva spomina, ki ju slovesno počastimo tudi z bogoslužjem. To sta dan smrti – vedno na novo leto, in pa

dan najdenja trupla bl. Alojzija – to je 23. februar. Tako je letos na novo leto, ko smo obhajali pomembno obletnico – 75 let od mučeniške smrti, sveto mašo v farni cerkvi in pozneje še molitev ob znamenjih ob potoku Vejeršca za mirnskih gradom vodil upokojeni ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran. Na 23. februarja pa imamo vsako leto večerno sveto mašo v spomin najdenja njegovega trupla, molitev litanij mučencu v čast in blagoslov z njegovimi relikvijami. Poleg tega redno priporočamo vernikom, da obišejo Zaplaz. Tam so sedaj njegovi posmrtni ostanki v stranskem oltarju cerkve in vsako prvo nedeljo v mesecu popoldan (zimski čas ob 15. uri; poletni čas ob 16. uri) shodi v čast blaženemu ter molitev

JAGODE NAŠE PASTORALE

za kanonizacijo. Običajno je pol ure pred mašo molitvena ura.

Sam si želim, da bi vsak dušni pastir čim več storil za spoznavanje naših blaženih in tudi kandidatov za blažene. Čeprav morda ne bo velike množice, da godove in druge obletnice praznujemo, omenjamo in obveščamo, kaj se kje dogaja. Vse to bo pripomoglo k boljšemu poznavanju, češčenju in priporočanju našim domačim svetnikom. Bog daj, da bi tudi voditelji krajevnih cerkva bili odprti za razne pobude, spodbude in bogoslužja; da bi ob obiskih raznih delov naše domovine in zamejstva ter izseljenstva radi spregovorili tudi o naših blaženih in kandidatih; da bi opogumljali in spodbujali ter prepoznavali pomembnost širjenja češčenja ne glede na kraj, čas, ljudi, ...

Naj končam to pisanje z nekaj mislimi ob koncu nagovora ob 75. obletnici smrti bl. Alojzija Grozdeta, ki jih je povedal up. nadškof Uran:

- *Lojze bi bil s svojimi talenti in osebnostjo uspešen v vsakem poklicu. Dejstvo je, da se je na poklic in na življenje resno pripravljalo in je v tem vzor vsem mladim. Toda Bog mu je pripravil drugačen*

poklic: mučeništvo zaradi Boga, vere in katoliških načel.

- *Na novega leta dan se letos spominjamo mučeništva blaženega Alojza Grozdeta pred 75 leti. On je prišel v te kraje, da bi od mame in svojih sorodnikov prejel blagoslov za življenje, za novo leto. Doživel pa je najhujše trpljenje in mučeniško smrt.*
- *Toda, ali ni bila to izpolnitev njegovih najglobljih želja: da bi s svojim življenjem posredoval Božje življenje drugim: svojim vrstnikom, svojim rojakom in nam vsem?*
- *Dragi bratje in sestre! Naše današnje srečanje je velikonočno slavlje, v katerem Kristus neprestano nadaljuje svoje odrešilno delo: od Betlehema do Kalvarije, iz groba do vstajenja. Naš veliki pričevalec blaženi Lojze Grozde je že dosegel svoj cilj za našo krajevno Cerkev. Naj čim prej postane tudi svetnik vesoljne Cerkve. Priporočajmo se mu in mu zaupajmo prihodnost novega leta in prihodnost našega naroda. Amen.*

Robert Hladnik,
župnik župnij Mirna in Dole

»Po novih potih šel bom v nove dni, srca in duše Bog bo le vladar, šla moja pot bo pred Njegov oltar«.

bl. Alojzij Grozde

70 LET REDOVNIH ZAOBLJUB NAŠE MATERE M. AGNEZE

Na praznik Marijinega darovanja, 21. novembra 2017, ko smo se vse kontemplativne redovnice zahvaljevale za zgled Marijinega »da« Bogu, da je postala živi Božji tempelj in da tudi nas vabi, naj to postanemo, se je dopolnilo 70 let pogumnega Bogu posvečenega življenja naše drage m. Agneze.

S. Marija Agneza (Marija Saje) je prvorojenka od enajstih otrok v verni kmečki družini. Rodila se je 16. 11. 1926 v Jablanu, v župniji Mirna Peč na Dolenjskem. Tudi njena rodna sestra Milka je redovnica, šolska sestra. Njen prvi spomin na odločitev za redovni poklic seže v četrto leto starosti, ko je bila z mamo na njivi: »Mama so mi pripovedovali o življenju sv. Male Terezije. Tudi jaz bom šla v samostan, sem se odločila.« V gimnazijskih letih jo je nagovarjala Povest duše, v odločitvi pa jo je potrdila misel Petra Faberja: »Samota, združena z molitvijo, je tako polna Boga, da bi bila lahko osmi zakrament.« Pri osemnajstih letih je jasno začutila: sedaj ali nikoli. To je zanj pomenilo odpoved nadaljnjemu šolanju, kar ni bila majhna žrtev.

»25. januarja 1945 sem odšla peš od doma v Ljubljano s priporočilnim pismom g. župnika. Staršem sem rekla, da grem v službo.« V tistih vojnih razmerah je bila to izredno pogumna odločitev.

Mimo vojaških straž ji je pomagal tudi kozarec masti, češ da to potrebuje kot plačilo za zdravnika, ker ima srčne težave. V Ljubljani je poiskala nekega duhovnika, ki ji je povedal, kje so »tiste sestre, ki samo molijo«. Vendar je niso mogle sprejeti, ker je bil samostan poln. Ostala je kot dekla na njihovi Pristavi. Tako je bil pri delu v hlevu njen prvi noviciat. Po enem letu so se ji na nedeljo Dobrega pastirja, 4. maja 1946, odprla samostanska klavzurna vrata in jeseni je bila preoblečena. »Našla sem samoto, molitev, v molitvi pa Boga.« Kmalu po preobleki ji je magistra izročila mamino pismo: »Danes ti moram naznaniti novico, ki je že stara, a Tebi nepoznana. Draga moja Micka, ko si bila stara sedem tednov, sem Te nesla k maši v cerkev. Tam sem Te darovala Bogu, Devici Mariji in Mali Tereziki. Če bodeš kdaj zrasla velika, sem jo prosila, da bi v njen Red vstopila, da bi se posvetila Božji Ljubezni, ker posvetna je tako goljfiva. In bila sem uslišana. Pošiljam Ti svoj in Božji blagoslov. Naj Te blagoslovi Bog Oče, Sin in Sveti Duh, ki je vse ustvaril in ohranja, naj tudi Tebe varuje.«

»Pred prvimi zaobljubami, 21. novembra 1947, mi je rekel spovednik: 'Takšni, kakršni ste, se darujte Bogu.' Ta nasvet mi je v življenju največ koristil! Oktobra 1948 smo bile razpuščene in odšla sem v službo h gradbenemu podjetju, v svoj naslednji noviciat. Nisem pomislila, da vse vodi Božja previdnost, kajti pozneje mi je

JAGODE NAŠE PASTORALE

V priznanje za njen duhovni prispevek dolenjskemu prostoru in ustanovitev samostana v Mirni Peči je Škofija Novo mesto s. Agnezi leta 2008 podelila prvo odličje sv. Jožefa.

prav prišlo, da sem imela vsaj malo pojma o gradbeništvu in knjigovodstvu. Po petih letih sem po nasvetu magistre zaprosila in dobila dovoljenje, da grem v Avstrijo. V začetku junija 1954 sem odpotovala in pred praznikom Svete Trojice po dolgem času prisostvovala molitvi matutina v dunajskem Karmelu. Kakor balzam je učinkovala samota in molitveno življenje po petih letih stika s svetom. Hkrati sem želela, da bi imeli tudi v domovini to dobro – hišo molitve.« Vsa srečna je bila, da je spet v samostanu in v redovni obleki. Leta 1960 je z Dunaja odšla na ustanovitev novega Karmela v Rankweil in takrat začela moliti za Karmel na Dolenjskem.

Po njenem prizadevanju so se leta 1967 tri sestre vrnile v Slovenijo in prostor za Karmel dobile v župnijskem gospodarskem

poslopju v Mengšu. Zelo zavzeta je bila pri obnovi, vsa srečna, da je spet v domovini. Po skoraj dvajsetih letih je leta 1986 sledila selitev v Soro, leta 1992 pa v Mirno Peč, kjer v globokem miru in radosti dopolnjuje tek svojega rodovitnega zemeljskega življenja.

Na vprašanje, kdaj je bila posebej srečna kot redovnica, kratko in jedrnato takoj odgovori: »Na vsak način sem srečna na vso moč!« Mati Agneza nam je zgled potrpežljivosti, hvaležnosti, vere, vdanosti, vedrosti in zdrave kmečke pameti. Velik dar je živeti z njo.

Sestre karmeličanke v adventnem pismu prijateljem

ŠKOFIJA NOVO MESTO

PREMIERA OPERE DESETI BRAT

V sezoni 2017/18 je v produkciji Zavoda Friderik I. Baraga ugledala luč sveta nova slovenska opera Deseti brat. V tretjem letu glasbeno-gledališkega uprizorjanja našega zavoda sem se pisanja opere lotil avtor tega prispevka. Odločitev za Desetega brata je bila nekakšna logična zaokrožitev trilogije klasikov, ki smo se je lotili v krogu združenja Vokalna akademija Jurij Slatkonja. Po Prešernu in Finžgarju sem sam izbral ljudskega Jurčiča, ki mi je že od otroštva zelo pri srcu.

Libreto

Uspešnost opere je v veliki meri odvisna od dobrega libreta. Na osnovi slikovitega romana je že leta 1951 napisal izvrsten dramatični operni libreto režiser in profesor Mirko Mahnič. Na osnovi njegove dramaturške zasnove, ki temelji na poudarjanju izrazitega kontrasta med bogatim in revnim svetom ter se spominja pomladi narodov, sem sam izdelal posodobljeno verzijo. Nekateri verzi so zaradi odlične gradnje ostali nespremenjeni, druge je bilo zaradi starega jezika potrebno predelati. Kljub predelavi in celo odstranitvi nekaterih oseb je libreto obdržal tisto napestost, ki omogoča gledalcu razmeroma budno spremljanje dogajanja vse do konca predstave, ki traja poltretjo uro.

Glasba

Glasbeni jezik, ki sem ga izbral za uglasbitev, je pretežno tonalen. Naslanja se na klasicizem, ki se oblikovno spogleduje z antično preprostostjo, v arijah pa na zgodnji

romanticizem s pridihom svežine, ki jo je zaznati pri muzikalih. Podobne vzore je zasledoval italijanski operni skladatelj Puccini, zato ni odveč zapisati da je zaznati vplive tega opernega velikana. Kljub temu je tematika nova in sveža, kar zagotavlja njeno izvirnost. V tretjem dejanju, ko se vrednote zamajajo, se zamajajo tudi glasbena govorica, zato se tukaj srečamo z razkrojem tonalnega jezika do te mere, dokler glasba lahko podpira dogajanje na odru. Na koncu se z umiranjem glavnega junaka Desetega brata glasba zopet vrača v tonalnost in opera se zmagoslavno konča s spevno arijo, katere melodijo srečamo že v prvem dejanju. Tokrat prinaša odrešilno sporočilo:

*»Srce pozabi naj gorje,
cvete cvetovi naj dišeči,
spominov starih zdaj sledi
poženejo cvetove nove,
da v zemlji, naši domovini,
živimo vsi v ljubezni, sreči«.*

Gledališka uprizoritev

Opera je bila premierno uprizorjena 22. novembra 2017 v Kulturnem centru Janeza Trdine pred polno dvorano. V glavnih vlogah so nastopili: Irena Yebuah Tiran, Klemen

JAGODE NAŠE PASTORALE

Torkar, Rok Bavčar, Matjaž Stopinšek, Andrej Debevec in Dejan Heraković. V manjših vlogah še: Valerija Šoster, Dominik Kastelic in Friderik Prah. V glavni otroški vlogi je nastopil Jure Yebuah Tiran. Zborovski vlogi je prevzel mešani pevski zbor Vokalne akademije Jurij Slatkonja, kot plesalci so nastopili plesalci Folklornega društva Kres. Igral je komorni orkester v sestavi: Monika Skalar,

Tim Skalar Demšar, Stane Demšar, Boris Šmon in Mojca Jenič. Dirigiral sem sam, pri nekaterih predstavah me je uspešno zamenjal pomočnik, zborovodja Andrej Resnik. Odziv publike je bil neverjeten, saj smo imeli skupaj dvanajst ponovitev. Predstavo si je v dveh tednih ogledalo več kot 4000 obiskovalcev.

Aleš Makovac, avtor, dirigent in umetniški vodja opere

DEKANIJSKA SREČANJA ŽPS

Dekanijska srečanja Župnijskih pastoralnih svetov so bila v glavnem meseca novembra.

Po poročanju duhovnikov so bila dobro pripravljena pa tudi udeležba je bila povsod dobra. Omenimo le nekaj primerov.

V dekaniji Žužemberk so povabili gostjo Ksenijo Ramovš, magistro sociologije in diplomirano socialno delavko ter direktorico Inštituta Antona Trstenjaka.

V dekaniji Kočevje je bil gost duhovnik dr. Alek Zwitter, v dekaniji Novo mesto pa smo gostili zakonca Gregorja in Melito Čušin. Odgovorila na vprašanja, ki se najpogosteje zastavljajo staršem in jih lahko strnemo v: »Kako živeti in vplivati na mladostnike, da ne bi zapustili Cerkve in zavrgli vere? Kako naj jih pravilno vzgajamo in spremljamo?«

Dekanija Trebnje pa je, kot že nekaj let do sedaj, organizirala celodnevno romanje. Obiskali so Dom sv. Jožefa v Celju, kjer so se srečali z njegovim direktorjem Jožetom Planinškom.

Vsa srečanja so bila torej pripravljena v duhu letošnjega priročnika, ki se ukvarja z

vprašanjem, kako biti zgled vere v družini. Kaj lahko starejša generacija ponudi mlajši. Zelo pohvalno.

Menim, da vprašanji nista vezani le na ožjo družino, pač pa lahko tematiko zastavimo tudi v smislu: »Kako naj bi bili člani ŽPS zgled vere v župnijah?« Ena od možnosti so že vpeljana dekanijska srečanja, na katerih se medsebojno povezujemo s podobnimi vprašanji in skrbmi pa tudi spodbudami in predlogi. Ob spoštovanja vrednem, skrbnem delu članov ŽPS in duhovnikov pa naj ob tej priložnosti spomnim, da uspeh vsega dela ni odvisen samo od nas. Spomnimo se stavka iz Svetega pisma, druge vrstice 127. Psalma, ki pravi: »Zaman vam je vstajati pred svitom, sedeti pozno v noč pri delu, jesti kruh trdega truda: saj ga svojim ljubljencem daje v spanju.«

Zato vas vabim k iskreni molitvi drug za drugega in k branju Božje besede, ki ponuja veliko preprostih, učinkovitih rešitev, a le, ko se trdno odločimo, da bomo s svojim delom v prvi vrsti služili Bogu.

Tadej Kersnič

SEMINAR ZA IZREDNE DELIVCE OBHAJILA

V Baragovem zavodu smo v soboto, 18. novembra 2017, pripravili seminar za izredne delivce obhajila. Zbralo se je več kot 40 izrednih delivcev in delivk obhajila.

Srečanje smo začeli z molitvijo in branjem odlomka iz Matejevega evangelija o postavitvi Gospodove večerje, nadaljevali pa s predavanjem, ki ga je pripravil g. Jože Pibernik, župnik v Trebnjem. V luči 2. vatikanskega koncila nam je predstavil spoznanja o naravi Cerkve, njenem notranjem življenju in njenem poslanstvu v svetu. Ob Navodilu o sodelovanju laikov pri službi duhovnikov smo premišljevali o nalogah in dolžnostih laikov v korist posvečevanja sebe in sveta preko evharistije, oznanjevanja, dobrotelnosti in družbenega udejstvovanja.

Predavatelj nam je ob dokumentu skozi osebne bogate izkušnje z dosedanjih župnij predstavil obhajilo in obisk bolnikov ter tudi tako osvetlil službo izrednega delivca obhajila na župniji. Poudaril je skrb za osebno duhovno rast vsakega kristjana, še posebej pa tistega, ki je močnejše vpet v delo na župniji.

V nadaljevanju je bila priložnost za vprašanja in izzive, s katerimi se srečujejo izredni delivci po župnijah. Ob koncu se nam je pridružil stolni župnik dr. Silvester Fabijan in odgovoril na nekaj vprašanj.

Srečanje je minilo v sproščenem ozračju. Slišali smo željo po več takšnih srečanjih ali duhovnih obnovah.

Roman Ivanetič,
referent za izredne delivce obhajila

Srečanje izrednih delivcev obhajila v Šmihelu

JAGODE NAŠE PASTORALE

MAŠA ZA DOMOVINO TOKRAT OB VEČJI UDELEŽBI

V počastitev slovenskega državnega praznika dneva samostojnosti in enotnosti v novomeški škofiji že vsa leta (od leta 2006) obhajamo posebno mašo za domovino, h kateri povabimo tudi vse župane in nekatere druge predstavnike javnega življenja iz škofije, da bi skupaj molili za blagoslov naše domovine in si izmenjali praznična voščila. Hkrati naj bi se pokazala želja po pozitivnem in odkritem medsebojnem sodelovanju, ki se ga včasih še vse preveč bojimo.

Vsako leto znova pa smo se pri organizaciji maše srečevali z zapleti okrog izbire datuma. Ker se je ta večinoma ustalil na sam praznik, 26. decembra dopoldne, so se številni župani opravičili, češ da imajo takrat občinske proslave ali pa zelo razširjene blagoslove konj ob prazniku sv. Štefana. Lani pa je bil sveti večer na nedeljo, tako se je ponudila priložnost za »preizkus« kakšnega drugega datuma. Izbran je bil dan plebiscita za samostojno Slovenijo, ki se ga spominjamo ob tem prazniku, torej sobota, 23. decembra.

Ob začetku maše smo tokrat prvič slovesno zapeli slovensko državno himno. Med mašo je odlično prepeval pevski zbor župnije Šentvid pri Stični v mešani in moški zasedbi. Gospod škof je v pridigi poudaril zgodovinski pomen odločitve za samostojno državo Slovenijo.

»Hoteli smo biti narod z lastno državo in to smo tudi uresničili. V sebi smo nosili močan spomin na dedne časti, ki so zapisane v Brižinskih spomenikih, Trubarjevih slovenskih knjigah, v Prešernovi Zdravljici. /.../ Nova Slovenija je

lepa, čudovita dežela. Tega se velikokrat premalo zavedamo. /.../ Da, lahko bi živeli srečno, če bi se vsi trudili, da bi svoje duhovne moči, talente, bogastvo porabljali za kulturne in duhovne stvaritve, za slogo, razumevanje, spoštovanje človekovega dostojanstva, za celovite človečanske pravice, za pravičnost, za prave svoboščine in vladavino prava in popolno versko svobodo. /.../ Pri tem nam je kristjanom največja spodbuda prav vera v učlovečenje Božjega Sina. On je postal človek z enim samim namenom: rešiti človeka in njegovo dostojanstvo, ki ga ogroža sam s svojim grešnim ravnanjem. Z njegovim rojstvom je zdaj človeštvo v Bogu in Bog v človeštvu in nič več ni mogoče govoriti o Bogu, ne da bi govorili in razmišljali tudi o človeštvu. Ali je možen kakšen globlji nagib za humanizem, človekoljubje in pravičnost?»

Veseli smo, da so se maše in pozdravnega srečanja po njej na škofiji udeležili številni povabljeni gosti bodisi sami bodisi v spremstvu svojih namestnikov, sodelavcev in sopro/-ov: župan Mestne občine Novo mesto mag. Gregor Macedoni, župan Občine Sevnica Srečko Ocvirk, župan Občine Straža Dušan Krštinc, poveljnik novomeške vojašnice polkovnik Vasilije Maraš, pastoralni asistent v slovenski vojski Matic Vidic, županja Občine Semič Polona Kambič, županja Občine Šmarješke Toplice Bernardka Krnc, župan Občine Kostanjevica Ladko Petretič in tudi nekateri bližnji duhovniki.

Tako se je uspešno potrdila izbira spremenjenega datuma. Kako bo letos, pa je zaenkrat še v Božjih rokah.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

VITRAJ NA KORU CERKVE MARIJINEGA VNEBOVZETJA NA ZAPLAZU

Čeprav je cerkev na Zaplazu posvečena Marijinemu vnebovzetju, v svetišču še ni bilo upodobitve tega dogodka. Ta se mi je zato zdel primeren motiv za vitraj, postavljen ob stoti obletnici blagoslovitve sedanje romarske cerkve v oktobru 2017. Okno je zasnovano kot celota, vsebinsko členjena v tri dele.

Zgornji krog predstavlja Marijino vnebovzetje in kronanje. Devico Marijo, ki v spremstvu angelov stoji na oblaku v nebeški slavi, obdaja Sveta Trojica: Bog Oče in Bog Sin ji držiata plašč in krono, nad njo je v podobi goloba Sveti Duh, od katerega se širijo žarki, ki osvetlujejo druge podobe na sliki. Prizor Marije Vnebovzete obkroža obroč v ognjenih barvah Svetega Duha.

Spodnji del vitraja prikazuje dogodek, s katerim se je pričelo čiščenje Marije na tem kraju. Pri sekanju lesa za vinograd je kmet v grmovju našel Marijin kip in ga odnesel domov, a ta se je čudežno vrnil na kraj najdbe. Ko se je to večkrat ponovilo, je kipec položil na povzdignjeno mesto, ga zaščitil s streho iz vej in se na kraj večkrat vračal, da je tu pobožno molil.

Iz grmovja na upodobitvi se komaj vidno proti Marijinemu plašču dviguje prepoznavna silhueta zaplaške cerkve z dvema zvonikoma.

Spodnji del kompozicije na levi in desni obdajajo liki velikih Dolenjcev.

Na levi strani sta upodobljena dva velika misijonarja: škof Irenej Friderik Baraga (1797–1868), ki je služil med domorodci na območju Velikih jezer v Severni Ameriki, in Ignacij Knoblehar (1810–1853), ki je deloval v Afriki na območju današnjega Severnega in Južnega Sudana.

Pod njima je bl. Lojze Grozde (1923–1943), študent, pesnik in mučenec. Vanj se zabada pet krakov rdeče zvezde, ki spominjajo, da je z življenjem pričeval za vero kot žrtev zla komunistične revolucije.

Na desni sta dva slovenska škofa iz 20. stoletja: Janez Gnidovec (1873–1939), ki je deloval med drugim v Makedoniji in je tako kot Baraga svetniški kandidat, ob njem pa nadškof Alojzij Šuštar, voditelj Cerkve v burnih časih nastajanja samostojne slovenske države, zato je odet v slovenske narodne barve, belo, modro in rdečo.

Pod njima je podoba drinskih mučenk, petih redovnic Hčera Božje ljubezni, ki so misijonarile v Bosni in so jih v divjanju 2. svetovne vojne umorili četniki. Med njimi sta bili Slovenki z Dolenjskega, Marija A. Fabjan (1907–1941) in Marija K. Bojanc (1885–1941).

Marko Jerman, slikar, avtor okna

GOSPOD ANDREJ SEVER, NAŠ NEKDANJI ŽUPNIK

Iz govora ob pogrebu nekdanjega župnika in graditelja župnijske cerkve v Ajdovcu

Iz pogrebnega nagovora predstavnice župnije Ajdovec pri pogrebni maši, ki je bila 3. januarja 2018 v Škofji Loki

»Advent, božič, novo leto, vse to so najlepši praznični dnevi za vsakega kristjana. A prav v tem času ste se poslovili s tega sveta.

Ko se je iztekalo leto 2017, se je na predzadnji dan leta izteklo tudi Vaše življenje. Dolgosti in vrednosti življenja ne merimo z leti, marveč z njegovimi dejanji, poslanstvom in predanostjo. Vi, gospod župnik Andrej, ste svoje zemeljsko življenje podarili Bogu in ljudem. Danes se v imenu faranov iz vaše nekdanje župnije Ajdovec poslavljam od vas.

V našo župnijo ste prišli leta 1984 in bili naš dušni pastir polnih 23 let, vse do leta 2007, ko ste odšli v župnijo Šentjošt nad Horjulom. Ob vašem prihodu v Ajdovcu ni bilo cerkve. Imeli smo le kapelo, kjer ste maševali in imeli tudi verouk. Bili ste pastir, ki je vsako svojo ovco poznal po imenu. Razumeli ste nas, hodili z nami, nas spodbujali, včasih tudi upravičeno karali. Odlikovala vas je natančnost. Tudi nas ste naučili reda, da smo dobro vedeli, kakšno mora biti obnašanje v cerkvi in kaj ne spada v božji hram.

V župniji je tedaj vedno bolj tlela želja po novi farni cerkvi. Stara je bila med vojno požgana. Vaše prošnje za gradbeno dovoljenje so druga za drugo romale na pristojna mesta in bile vse po vrsti zavržene. Oblast ni bila za gradnjo nove cerkve. Prehodili ste dolgo trnjevo pot in odprli nešteto vrat, preden ste pridobili vsa potrebna soglasja. Nova cerkev je bila končno zgrajena in leta 1990 tudi blagoslovljena. Zraven je zraslo

tudi novo župnišče. V lepi veroučni učilnici ste v verskih resnicah vzgojili veliko otrok, jih pripravljali na prvo sveto obhajilo, na birmo in jih opozarjali na pasti življenja v vihravi mladosti.

Dela vam tudi kasneje ni zmanjkalo. Potrebnihi je bilo še veliko naporov, da se je oglasila pesem zvonov, da so zapele nove orgle in da so stene v cerkvi prekrile podobe križevega pota. 23 let je kar dolga doba. Pred vašimi očmi so iz otrok zrasli odrasli ljudje, ki so osnovali nove družine in postali starši. Pokopavati ste morali tudi mlade ljudi, ob katerih se vam je trgalo srce, ker ste vedeli, kako je hudo družinam in kako težko se bodo prebijale skozi življenje. Vedno ste širili upanje, da ima vse v življenju smisel in da bo dobro prevladalo nad zlom. Radi se Vas bomo spominjali v molitvi, da boste tudi vi čimprej vstopili v nebeški dom, kjer Vam bo z zlatimi žarki sijalo sonce, – kot bi dejal pesnik Srečko Kosovel.

Spoštovani g. Andrej! Danes smo k vaši krsti položili zeleno ikebano. Naj vam zelenje, nabrano v naši župniji, prinese zadnje pozdrave mehkih dolenskih gričev, ki ste jih tudi vi vzljubili. Simbolično darilo je iz zelenja iz vseh desetih vasi naše župnije. Vmes je tudi vejica bora, ki ste ga Vi posadili. Ikebana predstavlja našo župnijo. Bele, zvite vejice vrbe in rdeči sadeži šipka simbolično predstavljajo Vaše težavne poti in vsa vaša dobra dela, ki ste jih opravili za nas.

Gospod Andrej, za vse dobro se Vam iskreno zahvaljujemo in Vam želimo spokojen počitek v rojstni župniji. Naj Vam bo Bog bogat plačnik. Počivajte v miru.«

Marija Rozman

PRIPRAVE NA MISIJON V NOVEM MESTU

Na Miklavževo nedeljo, 3. decembra 2017, smo v treh mestnih župnijah (Stolna župnija Novo mesto, Novo mesto – sv. Lenart in Novo mesto – Šmihel) pričeli pripravo na misijon, ki bo v dolnjiški prestolnici od 16. do 25. novembra 2018.

Prižgali smo misijonsko svečo, izobesili zastavo, pevci so prvič zapeli misijonsko himno, verniki pa so prejeli podobico z molitvijo za uspeh misijona. Razdelili smo tudi zgibanke, ki vsebujejo: uvodno besedo p. mag. Branka Cestnika, ki je voditelj misijona, razlago logotipa, kratko predstavitev misijonarjev, razlago gesla misijona, besedilo himne misijona ter molitev za uspeh misijona.

Lahko rečem, da je misijon sad lanskoletnega razmisleka po župnijskih pastoralnih svetih, ko smo v okviru študija slovenskega pastoralnega načrta (PIP) in konkretnega pastoralnega načrtovanja po župnijah prišli do spoznanja, da je v našem mestu potrebna nova milostna spodbuda, da bi lahko naša »živa občestva in njihovi posamezni člani z novo apostolsko gorečnostjo vabili in spremljali brate in sestre k osebni veri, k osebne-mu srečanju s Kristusom kot Odrašenikom, da bi se drug drugemu lahko darovali v ljubezni« (PIP 59), kar je bilo in je glavno vodilo pastoralnih prizadevanj Cerkve na Slovenskem.

V pripravi na misijon smo naredili prvi korak župniki mestnih župnij (Silvester Fabijan, p. Krizostom Komar, Igor Stepan) in gvardijan frančiškanskega samostana (p. Tomaž Hočevnar), ko smo pričeli z mesečnimi srečanji, molitvijo, analizo stanja po naših župnijah ipd. Drugi korak je bilo srečanje z nadškofom dr. Marjanom Turnškom in p. mag. Brankom Cestnikom ter pogovor o namenu ter obliki misijona v našem mestu. Tretji korak je bilo mestno romanje v Lurd (od 27. aprila do 1. maja 2017), ko smo pripravo na misijon in sam misijon izročili v varstvo lurske Matere Božje.

V ponedeljek, 8. maja 2017, je sledilo skupno srečanje »župnijskih jeder« naših župnij, se pravi članov in članic ŽPS, ko nas je nagovoril voditelj misijona p. mag. Cestnik in se je izoblikovalo tudi geslo misijona, ki izhaja iz Jezusovega srečanja s Samarijanko in se glasi JEZUS, DAJ MI ŽIVE VODE. Naslednje srečanje je bilo v soboto, 16. septembra 2017, posebej so bili povabljeni člani molitvenih skupin, gibanj, poti, redovnice in redovniki. Gost srečanja pa je bil g. Jože Planinšek.

V soboto, 18. novembra 2017, pa smo pripravili srečanje za zakonce in starše, nagovorila sta jih zakonca Melita in Gregor Čušin.

Pred nami so še srečanja za pevce in pevke, starše veroučencev, mlade in otroke idr.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Zelo pomemben je čas priprave na misijon, molitvena priprava, srečanja za posamezne skupine in odprtost za delovanje Svetega Duha, ki je glavni misijonar naših duš.

Logotip misijona je oblikoval arhitekt Matija Marinko, ki ga je takole vsebinsko opredelil: »Osrednje mesto v logotipu misijona zavzema stilizirana situla kot simbol Novega mesta. V pasovih značilne horizontalne členitve so zapisana imena župnij, združenih v posodi misijona. Iz situle izhaja križ, vse skupaj pa zaključuje krog kot znamenje evharistije. Geslo misijona, ter napis, da je ta v Novem mestu, obrobļata kompozicijo. Barvni kolorit je izbran na podlagi vsebine in kraja misijona, in sicer modra barva kot barva (žive) vode, rumena kot evharistija, sonce mojega življenja (bl. A. Grozde) ter zelena kot barva reke Krke.«

Geslo misijona je vzeto iz srečanja in pogovora med Jezusom in Samarijanko, kakor ga opisuje evangelist Janez (Jn 4,1-42), o njem pa je v misijonski zgibanki šmihelski župnik zapisal: »Samarijanka je v Jezusu začutila nekoga, ki je več kot le navaden človek. Imenuje ga preroka. Ob njem se počuti varno, čeprav ve skrivnosti njenega srca. Ne obsoja je, ampak ji pokaže njeno žalostno in grešno stanje. To, kar jo teži in bremeni, on zdravi in odrešuje. V Jezusu spozna nekoga, ki ji vzame breme in jo osreči. Ponudi ji žive vode. Kaj pomeni imeti živo vodo v puščavi, vedo le tisti, ki živijo v takem okolju. Pomeni vir življenja in preživetja. Samarijanka se najprej razveseli,

da ji Jezus lahko ponudi takšen potok, ki bo napajal vso njeno vas. Pa kmalu spozna, da ima Jezus drugačno živo vodo. Ponudil ji je živo vodo, ki nikoli ne usahne in priteka iz nebes. Vodo, ki napaja duše.

Po tej živi vodi zahrepenimo tudi v Novem mestu. Naj ne odžejja samo naših teles, naj napoji predvsem naše duše, ki žejne hrepenijo po tistem, česar ne najdemo med dobrinami tega sveta. Kar nekaj priložnosti imamo, da zajamemo tisto, kar nam Jezus podarja iz nebes. Tisto, kar on imenuje živa voda in priteka iz njegove Božje ljubezni.

Toliko ljudi hrepeni po sreči, veselju, zadovoljstvu, pa vse to velikokrat iščejo tam, kjer popolne sreče, veselja in zadovoljstva ne morejo najti.

Čas misijona je priložnost, da se še bolj zavemo ali pa na novo odkrijemo Tistega, od katerega prihaja vse, kar človeka popolnoma osreči in izpopolni. On je tukaj, On je med nami in čaka, da mu izročimo svoje žejne duše in napojil jih bo z živo vodo svoje odrešujoče Ljubezni.«

Besedilo himne je napisala pisateljica in katehistinja prof. Berta Golob, uglasbil pa jo je skladatelj in dirigent g. Aleš Makovac.

V misijonsko dogajanje sta poleg že omenjenih nadškofa dr. Marjana Turnška, klaretinca p. mag. Branka Cestnika in lazarista g. Jožeta Planinška vključena še frančiškan p. dr. Andraž Arko in kapucin p. Jože Smukavec.

Silvester Fabijan, stolni župnik in novomeški dekan

ŠKOFIJA NOVO MESTO

NIKODEMOVI VEČERI 2018

V mesecu februarju bodo v dvorani Baragovega zavoda v Šmihelu predavanja v sklopu Nikodemovih večerov. Ker bo letos jeseni v Rimu sinoda mladih, so vsa predavanja uglasena na mladinsko tematiko. Vendar zelo dobrodošli tudi odrasli – starši, saj gre pri vsem tem za posredovanje vrednot in vere mlajšim generacijam v družinah.

Predavanja bodo ob koncu tedna: v četrtek in petek, kakor je napisano spodaj v razporedu.

1. predavanje v četrtek, 15. 2., ob 19. uri:

Okrogla miza. Voditelj Tomaž Hrastar:

»**Mladi v iskanju vrednot**«

Pri mladih lahko včasih začutimo brezbriznost do verskih in tudi drugih vrednot. Vprašali se bomo, ali je to res tako. Kakšen svet zapuščamo mladim? Kako mladim predstaviti vrednote kot cilj, za katerega se spleča potruditi in kaj tudi žrtvovati.

2. predavanje v petek, 16. 2., ob 19. uri:

br. Jakob Kunšič, kapucin. Pričevanje z naslovom:

»**Mladi med tradicijo in iskanjem osebne vere**«

Kapucin br. Jakob Kunšič bo razmišljal o razmerju med tradicionalno katoliško vero, ki poudarja potrebnost pripadnosti Cerkvi, udeležbi pri sveti maši ter drugih zakramentih, prakticiranju pobožnosti in izpolnjevanju Božjih ter cerkvenih zapovedi, ter izzivih mladih kristjanov, ki želijo prodreti v globino, saj

v današnjem času težko obstanejo brez lepote osebne vere. Br. Jakob je rojen v tradicionalni katoliški družini, kjer ne manjka osebne vere.

3. predavanje v četrtek, 22. 2., ob 19. uri:

Jean-Philippe Chauveau. Predavanje z naslovom:

»**Čez dan v zaporu, ponoči med prostitutkami**«

Jean-Philippe Chauveau je 65-letni duhovnik, ki pripada skupnosti sv. Janeza. Najprej bo spregovoril o najdenju svoje poklicanosti. Nato pa nam bo predstavil svoje poslanstvo, ki ga je podnevi izvrševal kot duhovnik v zaporih, ponoči pa je svojo službo opravljal v avtodomu med prostitutkami v pariškem Bulonjskem gozdu. Jean-Philippe je o svojih izkušnjah in poslanstvu napisal knjigo »Duhovnik med prostitutkami«, ki je prevedena tudi v slovenski jezik.

4. predavanje, v petek, 23. 2., ob 19. uri:

dr. Drago Ocvirk. Predavanje z naslovom:

»**Islam: ekstravagantna ponudba – magnet za mlade**«

Dr. Drago Ocvirk bo spregovoril o prevladujočih tokovih v islamu, ki se borijo za duše tako muslimanov kot nemuslimanov ne le v islamskih deželah, marveč tudi na Zahodu, tudi v Sloveniji. Pri tem bo izhajal iz konkretnih primerov in nakazal razloge, zakaj islam, predvsem v svojih najstrožjih in skrajnih izvedbah, ki so popolno nasprotje zahodnega

JAGODE NAŠE PASTORALE

načina življenja in vrednot, privlači mlade, fante in dekleta, na Zahodu.

Župnike prosimo, da program Nikodemo-vih večerov objavite v župnijskih glasilih in na predavanju tudi ustno povabite skupine, še posebno mladinske, oratorijske in birmanske animatorje.

Posebej vas vabimo na osebno pričevanje francoskega duhovnika Jeana-Philipa Chauveauja. Pretresljiva je njegova zgodba o odraščanju v družini, kjer je vladal alkohol, neurejene družinske razmere, saj je bil oče kar

nekajkrat poročen, on pa je potem odraščal po raznih prevzgojnih zavodih. Ko človek bere to knjigo, ga osebno pretrese in se sprašuje, kako more iz takih nemogočih družinskih razmer zrasti duhovni poklic.

Dragi duhovniki, zelo primerno in najbolj uspešno bo, da skušate mlade organizirano pripeljati v Baragov zavod vi sami ali pa naprosite katerega od župnijskih sodelavcev.

p. Tomaž Hočevar OFM,
referent za versko izobraževanje odraslih

»A ME SLIŠ'Š ...« – ZIMSKI VEČERI MLADIH

Združenje animatorjev oratorija v Novem mestu že tretje leto zapovrstjo organizira izredno uspešne zimske večere mladih, ki se odvijajo tri sobotne večere v

januarja in februarju. Letošnja osrednja tema je MOLITEV, ki jo bodo podoživeli skozi slavno glasbo, pričevanje in življenje. Tudi letos bodo pričevali zanimivi gosti.

»A me sliš'š ...

... peti?»

20. januarja bo z nami RoKapela, s katero bomo prepevali na slavnem večeru.

... moliti?»

3. februarja bomo o molitvi spregovorili s kapucinom br. Luko Modicem.

... živeti?»

17. februarja bosta z nami mladoporočenca Anja in Vid, ki bosta delila konkretne izkušnje iz življenja.

Večer se vsakokrat začne s sveto mašo ob 18.30 v kapeli Zavoda Friderika Ireneja Baraga.

Vabljeni vsi mladi!

A ME SLIŠ'Š ...

... PETI?
Slavilni večer z RoKapelo
20. januar 2018 ob 18.30

... MOLITI?
O molitvi z br. Luko Modicem
3. februar 2018 ob 18.30

... ŽIVETI?
Pričevanje Anje in Vida Planinc
17. februar 2018 ob 18.30

Večeri za mlade na temo molitve
v Zavodu Friderika I. Baraga
več informacij na fb strani ZAO Novo mesto

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DUHOVNA OBNOVA ZA TAJNIKE ŽPS ŠKOFIJE NOVO MESTO

V soboto, 27. januarja 2018, bo na škofiji v Novem mestu duhovna obnova za tajnike ŽPS. Ob 9.00 se bomo udeležili svete maše v stolnici, nato pa nas bo v spodnji škofijski dvorani nagovoril dr. Alfons Žibert, župnik v Boštanju. Program se bo predvidoma končal med 12.00 in 12.30. Tajniki ŽPS svojo udeležbo sporočite na tel. 031 810 351 ali na e-pošto: tadej.kersnic@rkc.si

Z veseljem vas pričakujem in želim vse dobro.

*Tadej Kersnič,
škofijski animator za ŽPS*

DAN POSVEČENEGA ŽIVLJENJA

Že od leta 2000 na svečnico – praznik Jezusovega darovanja, obhajamo DAN POSVEČENEGA ŽIVLJENJA. Tako se bomo **2. februarja 2018** zbrali pri molitvi in maši pod geslom SVOJEMU SINU NAS IZROČI. Pristrčno vabljeni vsi redovniki in redovnice novomeške škofije pa tudi drugi, ki vam je posvečeno življenje blizu, v kapelo karmeličanskega samostana v Mirno Peč. **Zbrali se bomo ob 10. uri** pri molitvi pred Najsvetejšim; ob 10.30 bo sv. maša, ki jo bo z redovnimi duhovniki daroval g. škof Andrej Glavan. Sledilo bo bratsko in sestrinsko druženje.

Dobrodošli pri sestrah karmeličankah v Mirni Peči!

p. Krizostom Komar OFM

MINISTRANTSKO ZIMOVANJE

Bratje frančiškani **od 2. do 4. februarja 2018** pripravljajo **ministrantsko zimovanje v Leničevem domu** z naslovom **Zima, zima bela**. Zimovanje se bo začelo z večerjo v petek ob 19. uri, končalo pa s kosilom v nedeljo ob 12.30. Prispevek za zimovanje je 40 €. Če je to preveliko breme za družinski proračun, naj to ne bo ovira za udeležbo na duhovnem vikendu.

Ministranti potrebujejo spalno posteljnino, copate, pisalo, lahko pohodno obutev, tudi kaj za na sneg in kopalke, inštrument (če ga igrajo).

INFORMACIJE na: zanima.me@ofm.si ali 041 778 456 (br. Janez Papa) ali na spletni strani, kjer najdete tudi prijavnico: www.franciskani.si

Prijavnico oddajte čim prej na zanima.me@ofm.si!

Ker so zadnja povabila na ministrantske programe požela bolj pičel odziv, tokrat povabite svoje ministrante in jih tudi sami prijavite. To bo lepa izkušnja zanje in posledično tudi za župnijo.

JAGODE NAŠE PASTORALE

POSTNA DUHOVNA OBNOVA ZA DUHOVNIKE

Postni čas je čas duhovne poglobitve ne samo za vernike, ampak tudi za nas duhovnike. Zato že nekaj let zaporedoma imamo duhovniki v tem času »postno duhovno obnovo« in se tudi na ta način pripravljamo na naš največji praznik - veliko noč.

Duhovna obnova bo **v sredo, 21. februarja, v Baragovem zavodu v Šmihelu – Novem mestu** pod naslovom »**V duši, ki je združena z Bogom, je vedno pomlad**« (sv. Janez Vianney). Vodil jo bo p. Ernest Benko, provincialni vikar minorit iz Olimja. **Začetek ob 9. uri**, ko bo že prvi nagovor, nato ob 11. uri drugi, ob 12.30 sv. maša in sklepna meditacija v farni cerkvi v Šmihelu. Po maši kosilo za vse. Med nagovori priložnost za sveto spoved (ali pogovor). S seboj prinesite albe in vijolične štole za somaševanje.

Vzemite si čas za postno duhovno poglobitev; če je potrebno, predstavite druge pastoralne obveznosti.

msgr. Andrej Glavan, škof

ŠKOFIJSKA PASTORALNA KONFERENCA

Duhovniki se vedno bolj zavedamo, kako vera v slovenskih družinah peša. Posledica tega je zelo malo ali nič molitve po družinah in opuščanje nedeljske maše, vprašanje pa, kako ustaviti ta trend ali ga preusmeriti navzgor. Zato so slovenski škofje za letošnje pastoralno leto izbrali geslo – moto tega leta: **PRENOS VERE V DRUŽINI**.

O tem nam bo spregovoril gospod nadškof msgr. Stanislav Zore na škofijski pomladanski pastoralni konferenci za duhovnike vseh šestih dekanij, ki bo **v sredo, 7. marca, ob 9. uri v dvorani Baragovega zavoda v Šmihelu**.

Spored:

I. del: Referat nadškofa msgr. Stanislava Zoreta o **PRENOSU VERE V DRUŽINI**

krajši odmor ob kavici

II. del: Pogovor v skupinah – po dekanijah

III. del: Plenum – pogovor s predavateljem skupno kosilo

Pastoralna konferenca je obvezna za vse duhovnike naše škofije, zato se je z veseljem udeležite še posebno zaradi aktualne tematike, ki je povezana z našimi družinami in pastoralnim letom ter delom.

Božidar Metelko

DEJAVNOSTI GOSPODA ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Oktober 2017

- 25. 10. je opravil kanonično vizitacijo (KV) v župnijah Veliki Gaber in Sela pri Šumberku.
- 26. 10. je opravil KV v župnijah Ambrus in Šmihel pri Žužemberku.
- 27. 10. je vodil somaševanje ob izobraževanju za prostovoljce Karitas iz novomeške in ljubljanske (nad)škofije v Stični.
- 28. 10. je v župniji Podzemelj posvetil v diakona tamkajšnjega rojaka bogoslovca Branka Jurejevčiča.

November 2017

- 1. 11. je dopoldne v novomeški stolnici vodil somaševanje ob slovesnem prazniku vseh svetih. Popoldne je na pokopališču v Srebrnicah vodil mašo in blagoslov pokopališča ob spominu vernih rajnih.
- 6. 11. je opravil KV v župniji Čatež ob Savi.
- 9. 11. je opravil KV v župniji Šentjernej.
- 10. 11. je opravil KV v župniji Dobrnjč.
- 12.–15. 11. se je udeležil duhovniških dnevov novomeške škofije v Portorožu.
- 17. 11. je opravil KV v župniji Krško.
- 18. 11. je v karmelu v Mirni Peči vodil slovesnost ob 70. obletnici zaobljub ustanoviteljice hiše s. Marije Agneze Saje. Popoldne se je v Sodražici udeležil pogreba svojega sošolca Ivana Miheliča.
- 19. 11. je blagoslovil obnovitvena dela na župnijski cerkvi v Brusnicah.
- 20. 11. je v novomeški stolnici sprejel in vodil somaševanje z ljubljanskimi škofi in duhovniki, udeleženci duhovniških dnevov ljubljanske nadškofije, na Otočcu.
- 21. 11. je opravil KV v župniji Velika Dolina.
- 22. 11. se je zvečer udeležil premierne uprizoritve opere Deseti brat, ki je nastala v produkciji Vokalne akademije Jurij Slatkonja, v okrilju škofijskega konservatorija za glasbo.
- 23. 11. je opravil KV v župniji Raka.
- 24. 11. je opravil KV v župniji Sveti Duh – Veliki Trn.
- 25. 11. je pri frančiškanih v župniji Novo mesto – sv. Lenart podelil zakramente uvajanja v krščanstvo šestim katehumenom.
- 26. 11. je v novomeški stolnici vodil somaševanje ob prazniku Jezusa Kristusa, Kralja veseljstva. Zvečer se je v Šmarjeti udeležil domoznanstvenega posveta v počastitev prof. Staneta Granda.
- 27.–28. 11. se je v Ljubljani udeležil plenarne seje Slovenske škofovske konference.
- 30. 11. je v Novem mestu sprejel obisk novega uredništva katoliškega tednika Družina.

December 2017

3. 12. je v stolnici vodil somaševanje ob Miklavževi nedelji – zunanji slovesnosti njenega zavetnika. Pri tej maši je podelil Sveto pismo sedmim katehumenom, ki začenjajo pripravo na prejem zakramentov. Hkrati je bila maša posvečena tudi sklepu tedna Karitas in začetku priprave na mestni misijon, ki bo v treh novomeških župnijah jeseni 2018.
4. 12. je opravil KV v župniji Studenec in obiskal Dom starejših na Impoljci, kjer je obhajal sv. mašo, obiskal oskrbovance ter se srečal z vodstvom.
5. 12. je opravil KV v župniji Sv. Križ – Podbočje. Zvečer se je udeležil miklavževanja v župniji Radovica.
7. 12. je opravil KV v župniji Leskovec pri Krškem.
9. 12. je na škofiji vodil plenarno sejo Škofijskega pastoralnega sveta.
10. 12. je v Cerkljah ob Krki blagoslovil obnovitvena pleskarska in restavratorska dela v župnijski cerkvi.
11. 12. je opravil KV v župnijah Bučka in Škocjan pri Novem mestu.
12. 12. je opravil KV v župniji Kostanjevica na Krki.
15. 12. je opravil KV v župniji Cerklje ob Krki.
20. 12. je sprejel božični obisk predstavnikov Gasilske zveze Slovenije.
21. 12. je za novomeško televizijo Vaš kanal posnel božično poslanico. Nato je v škofijski kapeli sprejel prisego in veroizpoved novega župnika (prej žup. upravitelja) v Vavti vasi Tomaža Marasa.
22. 12. si je na božičnem srečanju izmenjal voščila z zaposlenimi v škofijski kuriji in drugih škofijskih ustanovah.
23. 12. je vodil somaševanje pri maši za domovino v novomeški stolnici, nato pa na pozdravnem srečanju sprejel navzoče župane ter druge goste iz javnega življenja.
24. 12. je vodil božično polnočnico v novomeški stolnici.
25. 12. je vodil božično dnevno mašo v novomeški stolnici. Popoldne je maševal še v Domu starejših občanov v Novem mestu.
- 27.–30. 12. se je odpravil na prijateljski obisk škofa v Kišinjevu v Moldaviji.

Januar 2018

3. 1. se je v pripravi na letošnjo kanonično birmo udeležil dekanijske konference duhovnikov dekanije Leskovec.
6. 1. je v novomeški stolnici vodil sv. mašo ob prazniku Gospodovega razglasenja. Pri maši je pela Vokalna akademija Jurij Slatkonja.
7. 1. je v novomeški stolnici podelil službo mašnega pomočnika – akolitat – bogoslovcema 3. letnika, Janezu Meglenu iz župnije Krka in Jakobu Piletiču iz župnije Kostanjevica na Krki.
8. 1. se je udeležil seje SŠK v Mariboru.
9. 1. je na škofiji prisostvoval ter sprejel kaplanske in župnijske izpite šestih kaplanov.

13. 1. je v Trebnjem vodil slovesno somaševanje škofov in duhovnikov ob 150. obletnici smrti častitljivega Božjega služabnika Friderika Ireneja Baraga in pri maši pozdravil kolednike iz naše škofije ob njihovem letnem srečanju.
18. 1. je imel v Ljubljani sestanek z vodstvom Slovenske policije v postopku izbiranja novega policijskega vikarja.

NAPOVEDNIK

Februar

02. Dan posvečenega življenja v kapeli pri karmeličankah v Miri Peči – ob 10. uri molitvena ura, ob 10.30 škofova maša
02. – 04. Ministrantsko zimovanje v Leničevem domu. Prijave zbira p. Janez Papa OFM.
04. Grozdetov molitveni shod in maša na Zaplazu ob 15. uri
15. in 16. Nikodemovi večeri v Baragovem zavodu ob 19. uri
17. Večer za MLADE v Baragovem zavodu ob 18.30
21. Postna duhovna obnova za duhovnike ob 9. uri v Baragovem zavodu
22. in 23. Nikodemovi večeri v Baragovem zavodu ob 19. uri
24. Plenarna seja ŠPS ob 9.45 na ordinariatu v pritličju, ob 9. uri maša v stolnici

Marec

04. Grozdetov molitveni shod in maša na Zaplazu ob 15. uri
07. Škofijska pastoralna konferenca v Baragovem zavodu ob 9. uri
12. Seja SŠK bo v Novem mestu
14. Seja dekanov ob 9. uri na ordinariatu
17. *Občni zbor Škofijske karitas NM, škofova maša v župnijski cerkvi v Šmihelu ob 9. uri, nadaljevanje v Baragovem zavodu*
19. Praznovanje godu zavetnika škofije sv. Jožefa, škofova maša ob 18. uri in podelitev škofijskega odličja.
25. Cvetna nedelja – ob 9. uri blagoslov zelenja in cvetja v škofijskem atriju, nato škofova maša v stolnici
29. Škofova krizmena maša s somaševanjem duhovnikov ob 9. uri v stolnici
29. 03. – 01. 04. Velikonočno tridnevje; razpored škofovih bogoslužij bo objavljen na spletu

April

- 01. Velika noč – praznik Jezusovega vstajenja, popoldne ob 16. uri Grozdetov molitveni shod
- 07. 12. obletnica ustanovitve novomeške škofije
- 14. »Skatehizirajmo se« – srečanje v Baragovem zavodu
- 15.–22. Teden molitve za nove duhovne poklice
- 22. Nedelja dobrega pastirja – duhovnih poklicev
- V aprilu ali maju škofijsko srečanje članov ŽPS na Zaplazu

Maj

- 06. Grozdetov molitveni shod in maša na Zaplazu ob 16. uri
- 05. Oratorijski dan za družine v Šmarjeti
- 27. Slovesno praznovanje godu bl. Alojzija Grozdetja na Zaplazu s škofovo mašo in somaševanjem duhovnikov ob 16. uri

»Boljši svet se ustvarja tudi zaradi vas, zaradi vašega hotenja po spremembi in zaradi vaše velikodušnosti. Ne bojte se prisluhniti Svetemu Duhu, ki vam namiguje drzne odločitve, ne obotavljajte se, ko vest od vas zahteva tveganje, da bi šli za Učiteljem. Tudi Cerkev želi prisluhniti vašemu glasu, vaši rahločutnosti, vaši veri in tudi vašim dvomom ter vaši kritiki«.

papež Francišek mladim pred Sinodo mladih 2018

KAZALO

LETO OBRAČUNOV	1
OBISK AD LIMINA APOSTOLORUM 2018	2
ODMEVI Z DUHOVNIŠKIH DNEVOV	4
PASTI VIRTUALNEGA SVETA	6
SINODA MLADIH 2018	8
SLOVENSKI KATEHETSKI NAČRT – PREDSTAVITEV	9
DRUGI ŠKOFIJSKI KATEHETSKI DAN	11
STALNI DIAKONI – IZZIV TUDI ZA NAŠO ŠKOFIJO	11
150 LET OD SMRTI FRIDERIKA IRENEJA BARAGA	14
SREČANJE KOLEDNIKOV NOVOMEŠKE ŠKOFIJE	16
DIAKONSKA POSVEČENJA LANI – LETOŠNJI NOVOMAŠNIKI	16
AKOLITAT IN ADMISSIO	18
KAJ IN KAKO Z DOMAČIMI SVETNIKI?	19
70 LET REDOVNIH ZAOBLJUB NAŠE MATERE M. AGNEZE	22
PREMIERA OPERE DESETI BRAT	24
DEKANIJSKA SREČANJA ŽPS	25
SEMINAR ZA IZREDNE DELIVCE OBHAJILA	26
MAŠA ZA DOMOVINO TOKRAT OB VEČJI UDELEŽBI	27
VITRAJ NA KORU CERKVE MARIJINEGA VNEBOVZETJA NA ZAPLAZU	28
GOSPOD ANDREJ SEVER, NAŠ NEKDANJI ŽUPNIK	29
PRIPRAVE NA MISIJON V NOVEM MESTU	30
NIKODEMOVI VEČERI 2018	32
»A ME SLIŠŠ ...« – ZIMSKI VEČERI MLADIH	33
DUHOVNA OBNOVA ZA TAJNIKE ŽPS ŠKOFIJE NOVO MESTO	34
MINISTRANTSKO ZIMOVANJE	34
DAN POSVEČENEGA ŽIVLJENJA	34
POSTNA DUHOVNA OBNOVA ZA DUHOVNIKE	35
ŠKOFIJSKA PASTORALNA KONFERENCA	35
DEJAVNOSTI GOSPODA ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	36
NAPOVEDNIK	38

Jagode naše pastore, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: Igor Luzar; Tehnični urednik: Janko Pirc;

Naslovnica: Prenos vere v družini - foto Jože Potrpin; zadaj - Sinoda mladih 2018

Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., ŠPES grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

SINODA MLADIH

2018

JAGODE NAŠE PASTORALE

števila

1

ISSN 2232-2701

